

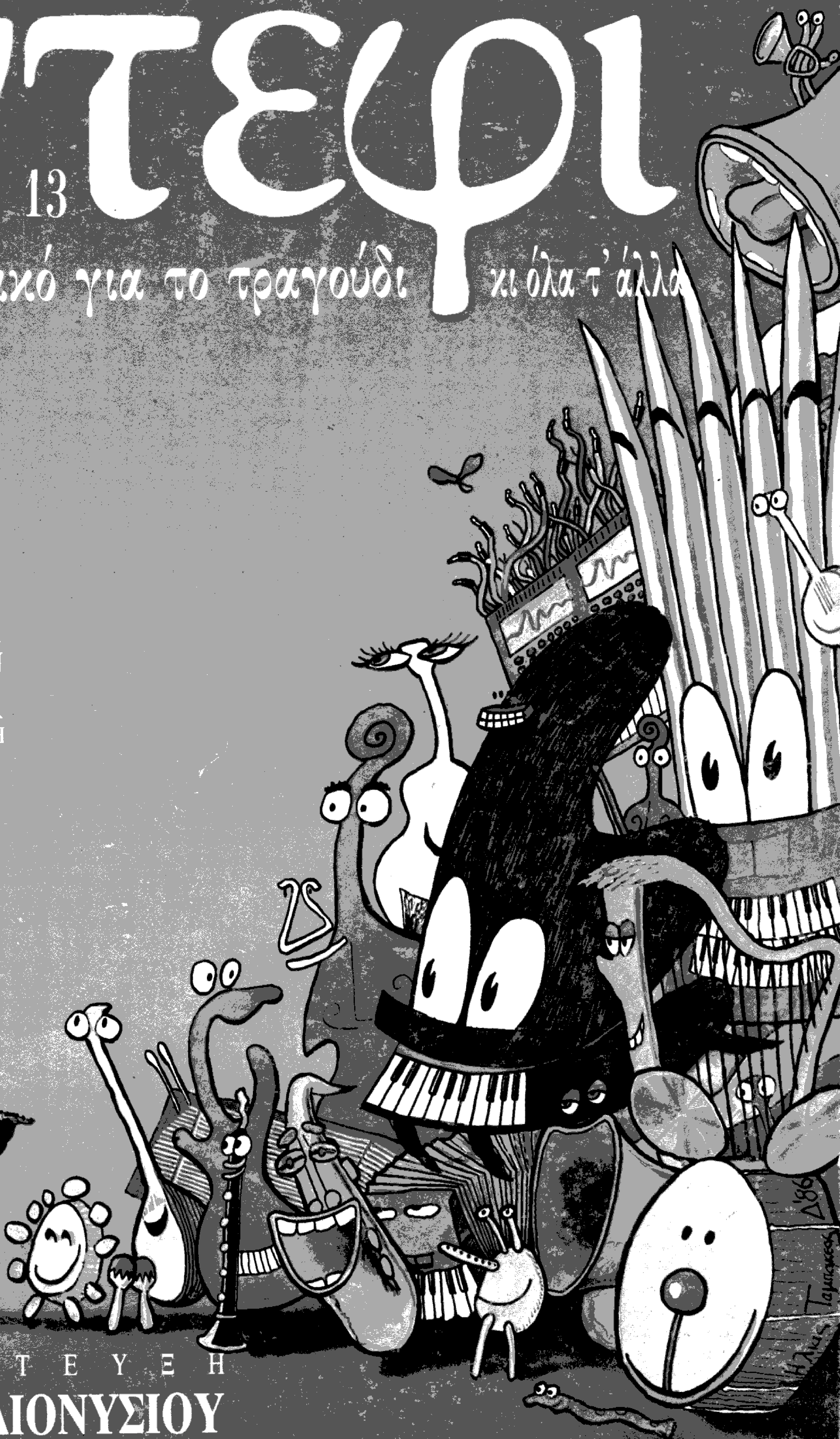
μηνιαίο

ΝΤΕΦΙ

13

περιοδικό για το τραγούδι κι όλα τ'άλλα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
 ΚΙΘΑΡΕΣ
 ΜΠΟΥΖΟΥΚΙΑ
 ΠΛΗΡΗΣ ΟΔΗΓΟΣ ΑΓΟΡΑΣ
 ΕΡΕΥΝΑ
 ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ
 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
 RAY LEMA
 ΜΕ ΤΗΝ
 ΓΛΥΚΕΡΙΑ
 ΣΕ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
 ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

**Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΕΑ
ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ**

ΕΚΤΟΣ ΕΞΕΛΙΟΥ

ΣΚΙΑΘΟΥ 39 ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

**ΡΕΝΑ ΚΟΥΜΙΩΤΗ
ΠΕΤΡΟΣ ΜΗΛΑΣ**

**ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΥΑ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ**

**Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΕΡΜΗΣ**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ

ΝΙΚΟΣ ΒΕΛΕΤΑΚΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΤΑΣΙΑ ΒΕΡΡΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΤΣΕΧΟΙ

CURSANDI

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΦΑΙΔΩΝ ΛΙΟΝΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

**ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΓΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ: ΤΗΛ. 2010.397**

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106 79
ΤΗΛ. 3629.569

Εκδότης
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Στέλιος Ελληνιάδης
Επιμέλεια Έλης
Χρήστος Σιάφκος

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν

Γιώργος Έξαρχος
Νίκος Σαββάτης
Στέλιος Κούλογλου
Μάκης Μηλάτος
Γιάννης Έξαρχος
Πάνος Δημάκης
Γιάννα Κλειάσιου
Ντίνα Βασιλάκου
Λίνα Καφετζοπούλου
Τάσος Φαληρέας
Γιάννης Λογοθέτης
Εικονογράφημα
Γιάννης Καλαϊτζής
Δημόσιες σχέσεις
Πάνος Δημάκης
Ιδιοκτησία

Π. Δημάκης και Σια Ε.Ε.

Νομική Σύμβουλος
Βάσω Διαμαντοπούλου
Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Ανδρέας Κιλιμάντζος
Θεσσαλονίκη

Νίκος Θεοδωράκης
Τσιμισκή-Π. Μελά 15
Τηλ. 265.708

Φωτοστοιχειοθεσία
Lexikon

Διδότου 26
Τηλ. 3639.387

Εκτύπωση
Μ. Κωνσταντινίδου & Σια Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 53
Τηλ. 9711.877

Ατελιέ
Αφοί Τζήφα
Σόλωνος 52
Τηλ. 3636.497

Βιβλιοδεσία
Δ. Δάλκρης & Σια Ε.Ε.
Διονύσου 1, Ν. Λιόσια
Τηλ. 5752.675

Τεύχος 13,
Δεκέμβρης '86 Γενάρης '87
Τιμή δρχ. 200

Το σχέδιο του εξώφυλλου
είναι του Ηλία Ταμπακέα

ΝΤΕΨΙ

● Στο πρώτο τεύχος του 1987 ξεκαθαρίζουμε τους λογαριασμούς μας με το 1986 και αποφεύγουμε τις προβλέψεις για τη χρονιά που ήδη διανύουμε. Θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό να έχουμε μια αρκετά σαφή εικόνα για την αξιολογή τραγουδιστική δραστηριότητα της περασμένης χρονιάς, ώστε να φανταστούσε τι μπορούμε να περιμένουμε στο άμεσο μέλλον, αλλά και για να διαλύσουμε τις ψευδεντυπώσεις, που καλλιεργούνται μέσα από τον τύπο και το ραδιόφωνο, ότι όθθεν το ελληνικό τραγούδι αδρανεύ. Οι κάθε λογής σχετικοί πίνακες που δημοσιεύονται σ' αυτό το τεύχος λένε περισσότερα από οποιοδήποτε άρθρο.

● Πάρα πολλοί αναγνώστες μας ζητούν επίμονα μια βοήθεια για τη διείσδυση τους στον δαιδαλώδη χώρο των μουσικών οργάνων. Αρχίζουμε λοιπόν με τις κιθάρες και τα μπουζούκια. Σύντομα θ' ακολουθήσουν τα πληκτροειδή (πιάνο, σύνθι κ.λπ.)

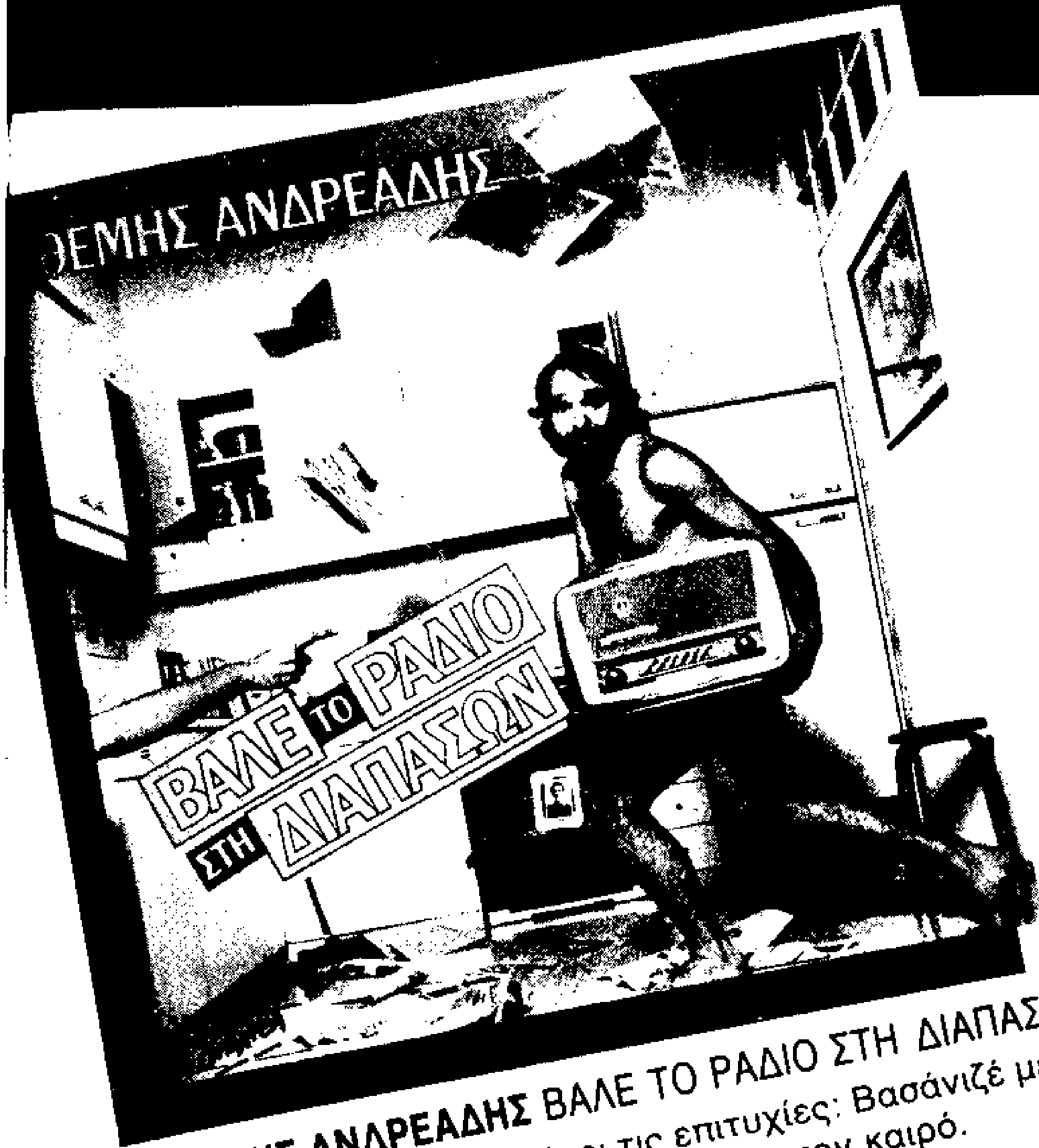
● Το Ντέφι θέλει να συμβάλει στην ανατροπή της πολιτικής κατασκευής εγκληματιών από το κράτος και τους εμπόρους ναρκωτικών. Θα πολεμήσει την άγνοια και τη σύγχυση, δημοσιεύοντας σειρά σχετικών άρθρων και συνεντεύξεων. Η συνέντευξη του ψυχιάτρου Γ. Οικονομόπουλου είναι η δεύτερη στη σειρά, μετά τη συνέντευξη του Μ. Πανέλα (τεύχος 12), που κρίθηκε σαν πολύ ενδιαφέρουσα απ' τους αναγνώστες μας.

● Καλή χρονιά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ	2
Μ' ενδιαφέρουν τα Γαλιόνια συνέντευξη με τον Στράτο Διονυσίου	8
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	
Πέστο με μια κιθάρα εκτός κι αν προτιμάς ένα μπουζούκι	14
Η ιστορία της κιθάρας μέσα στους αιώνες	16
οι Κατασκευαστές	19
Τιμοκατάλογος	23
Ray Lema: Η σοφία της διαδρομής	32
Όπου κι αν πάω η Ελλάδα με πληγώνει Από την περιοδεία της Γλυκερίας σε Αυστραλία-ΗΠΑ-Καναδά	38
Όχι στην κατασκευή εγκληματιών έρευνα για τα ναρκωτικά	43
Αγάπα με Σκότωσέ με	48
Εικονογράφημα του Γιάννη Καλαϊτζή	58
Μελετώντας τα βάθη	60
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑ	65
Δισκογραφία	74
Δισκοκριτική	76
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	80

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ

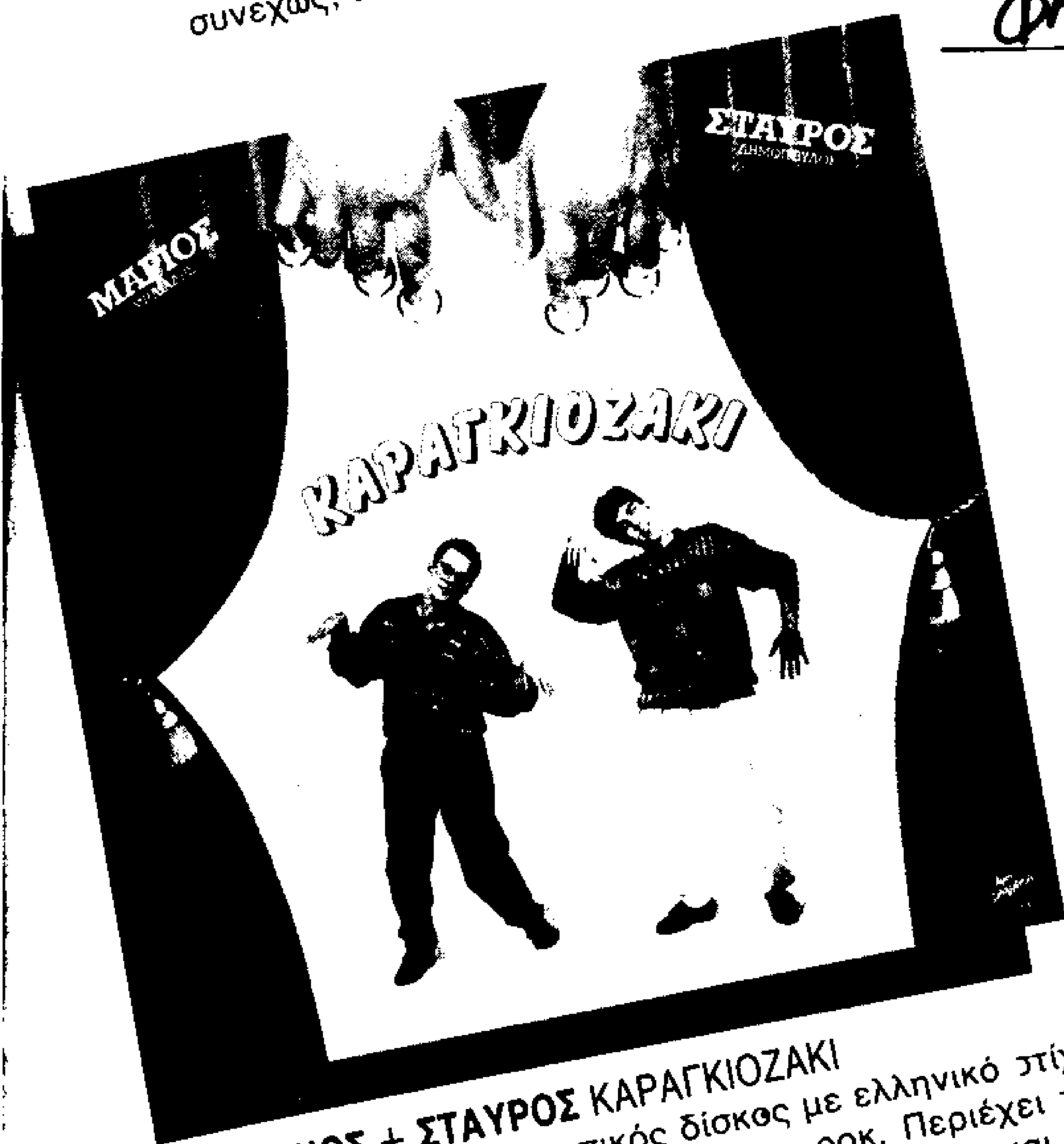

ΘΕΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ ΒΑΛΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟ ΣΤΗ ΔΙΑΠΑΣΩΝ
Υπάρχει λόγος... Περιέχει τις επιτυχίες: Βασάνιζέ με συνεχώς, Είναι τόσο απλό, Κοιτάζω τον καιρό.

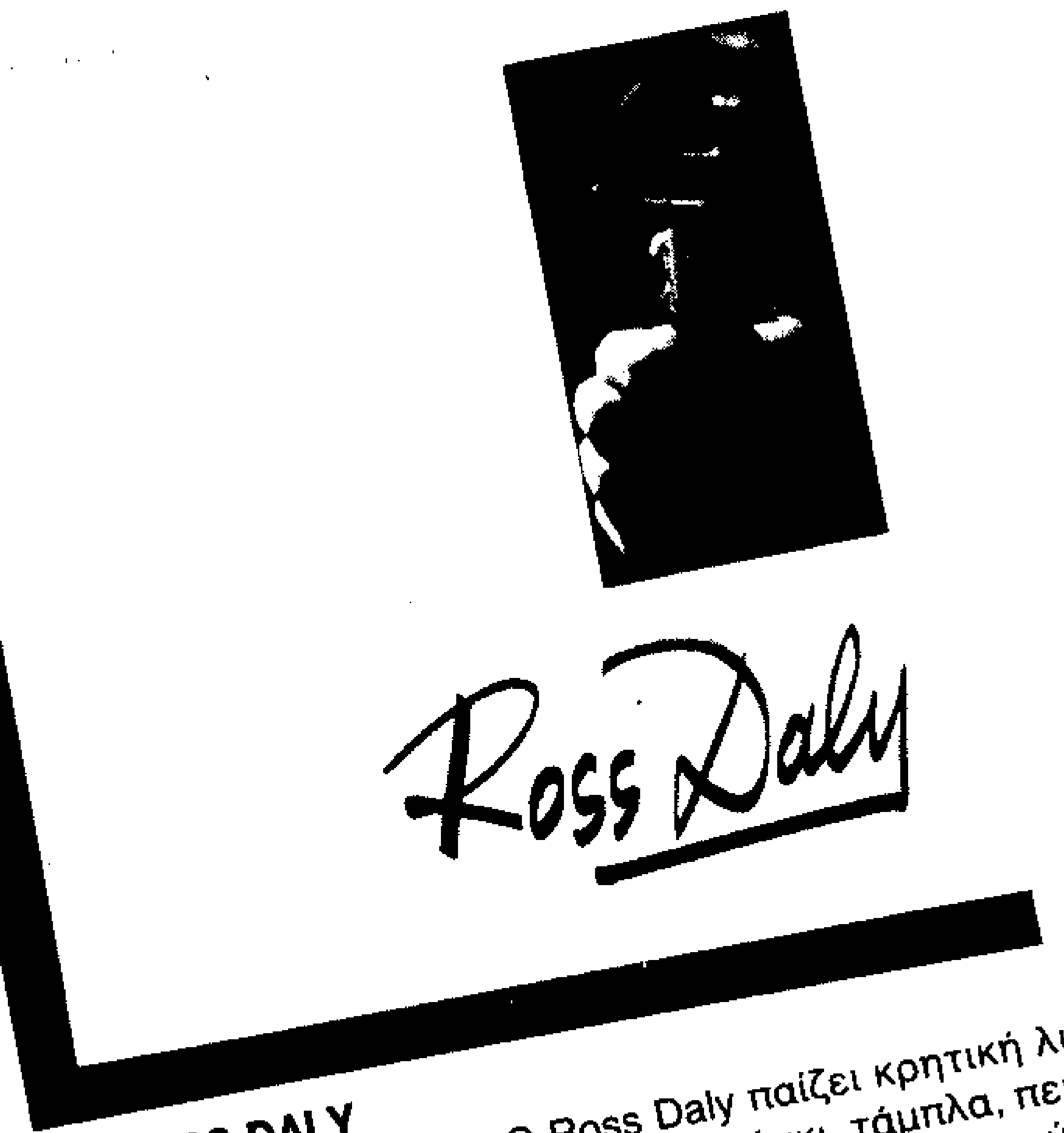

ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΑΠΟΨΕ ΠΑΛΙ
Το θαύμα στο λαϊκό μας τραγούδι. Περιέχει τις επιτυχίες: Όταν με κατηγορούν (Αλέφαντος), Οι Επτά-ψυχες, Χάνομαι.

Από ΦΑΛΗΡΕΑ

ΜΑΡΙΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΑΚΙ
Ένας έντονα προσωπικός δίσκος με ελληνικό στιχό και επιρροές από την σύγχρονη ροκ. Περιέχει τις επιτυχίες: Φεύγεις-έρχεσαι, Μωρό μου, Χάνομαι (με τον Λάμπρο Καρελά από τα Παιδιά από την Πάτρα).

ROSS DALY
Οργανικός δίσκος. Ο Ross Daly παίζει κρητική λύρα, λαούτο, ραμπάμπα, νταϊρέ, σαράγκι, τάμπλα, πεντίρ, τοξοτό ταμπούρα, λύρα πολιτική, ούτι κουντούμ.

ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΚΑΝΟΝΑΚΙ
Ο δίσκος περιέχει τετράφυλλο ένθετο με φωτογραφίες, βιογραφικό και παρουσίαση του καλλιτέχνη.

ΡΟΥΛΑ ΛΟΥΚΟΥΜΗ
Παραδοσιακά τραγούδια της Θάσου.

ΝΙΚΟΣ ΑΒΑΓΙΑΝΟΣ ΕΜΕΙΣ... ΦΙΛΟΙ
Ένας δίσκος ερωτικός που μιλάει για μοναξιά και αγάπη σε απαλούς τόνους.

ΧΟΡΕΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ
Δίσκος Jazz. Συμμετέχει ο μεγαλύτερος Έλληνας βιολιστής Γιώργος Κόρος. Το συγκρότημα αποτελούν οι: Γιώργος Τρανταλίδης (ντραμς), Λάζλο Αττίλα (κιθάρα), Τόνυ Λακάτο (Σαξόφωνο), Νίκος Πολίτης (Μπάσο). κ.ά.

ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ

Αγίου Δημητρίου 165 Στροφή Τριανφρίας

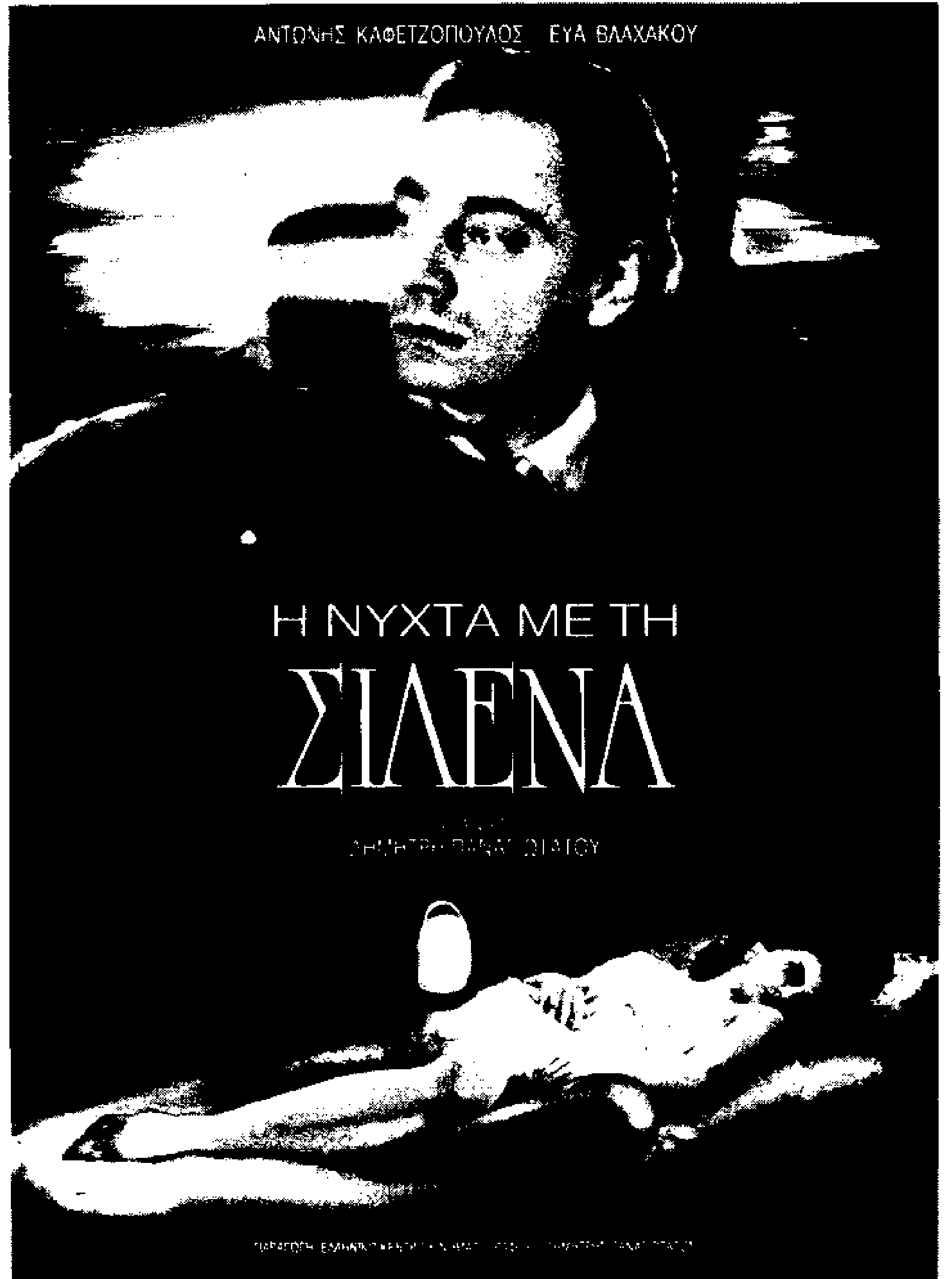
Θεσσαλονίκη

Ρεμπέτικα-Λαϊκά

μπουζούκι κιθάρα μπαλαμάς τουμπέλεκι ακορντέον

Δευτέρα κλειστά Τηλ. 914.692

ΤΟ «ΚΟΥΣ-ΚΟΥΣ» ΤΗΣ ΡΑΧΗΛ

Κ. ΠΑΛΑΜΑ 15 ΠΑΤΗΣΙΑ (Προέκταση Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ)

ΤΗΛ. 2288976 - 2285508

TRAVESTI SHOW

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΠΟΛΥ...

ΓΕΛΙΟ - ΓΕΛΙΟ!

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ

ΓΥΜΝΟ ΚΑΙ ΓΕΛΙΟ - ΓΕΛΙΟ!

★ ★ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ★ ★ ★ ★
★ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΣΤΙΣ 10 ★ ★

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΑΖΙ «ΚΟΥΣ - ΚΟΥΣ» -
ΡΑΧΗΛ

ΤΡΙΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

COSMOPHONE

ΔΙΣΚΟΙ - ΚΑΣΕΤΤΕΣ

**ΔΙΣΚΟΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ**

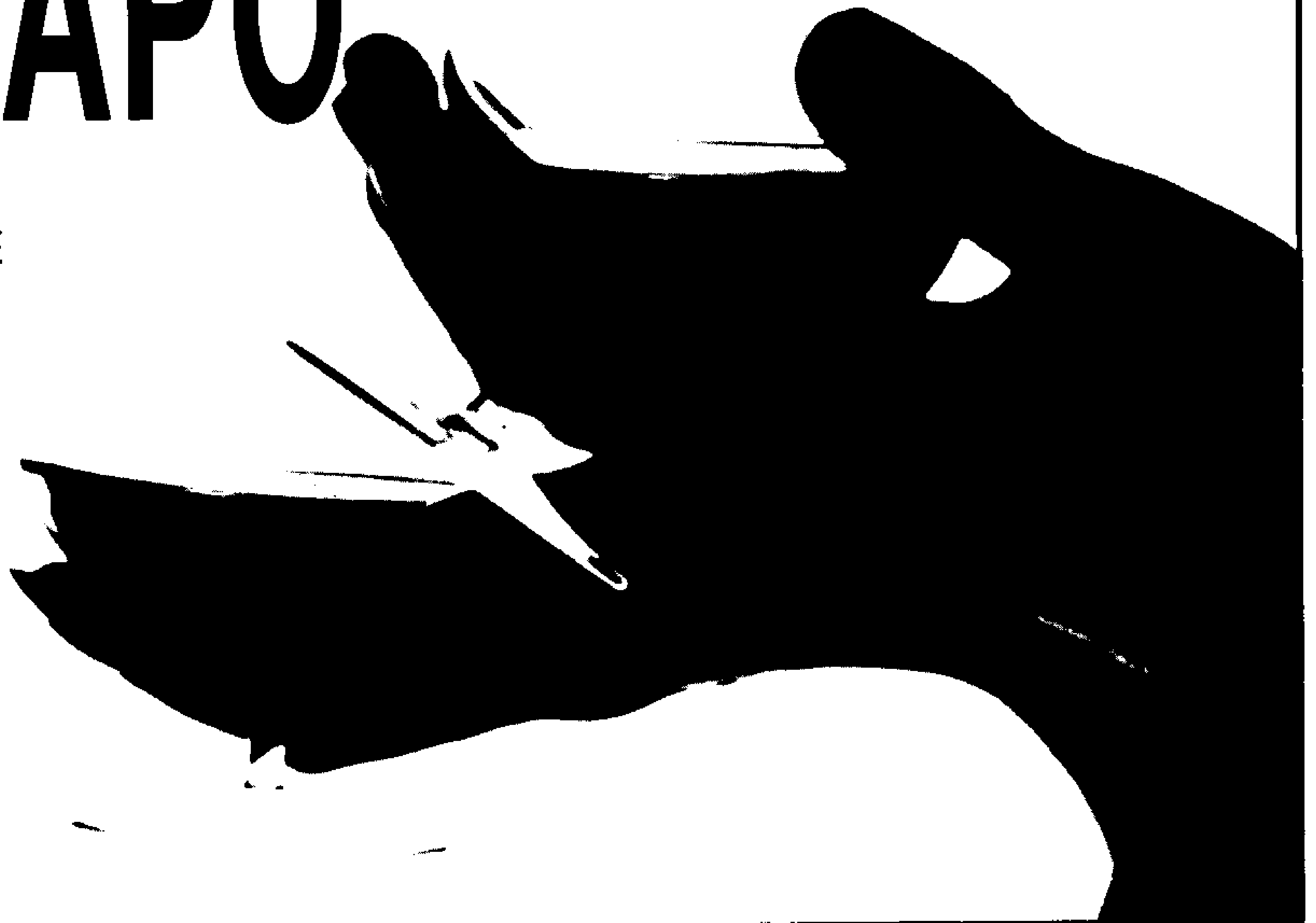
ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΕΛΤΣΙΟΣ ΟΕ

Σουρμελή 4-6, Πλ. Βάθης Τηλ. 8835048

ΜΠΑΡ DASARO

ΑΝΟΙΞΑΜΕ ΚΑΙ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 150
& ΒΑΤΑΤΖΗ
ΤΗΛ.: 6462.603

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

ΡΕΤΡΟ

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕΞΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

και οι

Χ. Μανδαρος, Γ. Βασιλάτος, Θ. Παυλάκος και η Λίζα
Κιθάρα: Χ. Σταυρίδης, Κρουστά: Β. Χατζάκης
Σύνθη: Α. Φαμέλης Μπουζούκι: Ν. Απέργη

Αξέχαστες Βραδιές με
**Ρεμπέτικο, Παλιό Λαϊκό & Λαϊκό
Κέφι • Γλέντι • Τραγούδι**

Διασκεδάστε χωρίς άγχος
Τιμές Λογικές, Κρυο Πιάτο Πίτσα.

ΠΥΛΗΣ & ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗ 50 – ΠΕΙΡΑΙΑΣ
(ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ) ΤΗΛ. 4137001

ΤΟΛΗΣ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

*αφιέρωμα
για*

13 ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟΛΗΣ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΥ ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΛΟΙ ΘΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΜΕ

PolyGram

**ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ
ΜΠΑΜΠΗΣ
ΓΚΟΛΕΣ
ΡΕΝΑ ΣΤΑΜΟΥ
Γ. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΚΟΡΔΑΛΑΚΗ**

ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΩΡΑΙΤΗΣ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 50 Τηλ. 8671290

Pret á Porter

LINEA F. FRATINA

ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 11B

Οχυρωθείτε και σεις στο κάστρο της γνήσιας λαϊκής μουσικής

ΤΑΒΕΡΝΑ

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

Γαλασιού και Βείκου 2 ΤΗΛ. 2918768

κάθε βράδυ οι

Γιάννης Λεμπέσης: Μπουζούκι, τζουρά, τραγούδι
Σάκης Βλαχάβας: Κιθάρα, τραγούδι
Τάσος Μπουλής: Κρουστά, μπαγλαμά, τραγούδι
Άκης Κονάς: ακορντεόν
Γιώργος Μπωρίτης: Βιολί
Σοφία, Άννα: Τραγούδι

σε επιλεγμένα: Λαϊκά, Νησιώτικα, Δημοτικά, Σμυρνέικα, ρεμπέτικα.

Και κάτι το μοναδικό: Από κάποια στιγμή και μετά ο Γιάννης Λεμπέσης με το τζουρά του τραγουδά άγνωστα και υπέροχα παλιά ρεμπέτικα και δικές του νέες λαϊκές δημιουργίες.

Ο αληθινά λαϊκός δίσκος που κανένας δεν πρέπει να χάσει.

Γιάννης Λεμπέσης

σας μιλάω σοβαρά

Κάθε τραγούδι του και μια υπέροχη λαϊκή μελωδία. Ένας ποιοτικός μεστός σε νόημα στίχος μια γνήσια εκφραστική ερμηνεία.

Ζητείστε τον σε δίσκους και κασσέτες

Από
ΦΑΝΗΡΕΑ

Αγαπά με,

Σκοτώσε με!

της DEBBIE SPUNGEN
μετάφραση Σ. ΓΙΟΥΝΑΝΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Μέσα σε λιγότερο από δύο χρόνια από την έκδοσή του πρώτου μικρού δίσκου τους («Αναρχία στο Βασιμένο Βασίλειο»), οι Sex Pistols εκδόθηκαν από 2 μεγάλες εταιρίες (EMI και A+M), χιλιάδες αντίτυπα των δίσκων τους αποσύρθηκαν από την κυκλοφορία και πήγαν για κωφισμο ύστερα από τις διαμαρτυρίες της αγγλικής κοινωνής γνώμης (ακόμα κι αυτές των εργατών του εργοστασίου που τους τύπωνε), τα τραγούδια τους, ακόμα κι όταν ένας δίσκος τους έφτασε σε πωλήσεις τα 2.000.000 αντίτυπα («Ο Θεός σώζει την Βασίλισσα») ήταν κομμένα από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση του BBC, για τους ίδιους ήταν επικίνδυνο να κυκλοφορούν στους δρόμους ή στα μπαρ χωρίς σωματοφύλακή γιατί δεν ήταν λίγες οι φορές που συντηρητικοί αγγλέζοι τους έσπάζαν στο ζύλο, και δεν έβρισκαν αίθουσα ή club για να παίξουν. Επικίνδυνοι κι ανεπιθύμητοι.

Μπλεγμένοι ανάμεσα στη βία, που γεννούσε η δική τους εικόνα, όπως διαμορφωνόταν από την συμπεριφορά τους και το περιεχόμενο των τραγουδιών τους, και την αυξανόμενη απομόνωσή τους από τα «μέσα» (ράδιο, τη-

λεόραση, αίθουσες κ.λπ.), εξοστραχισμένα σε ένα ρόλο που τους έπεφτε βαρύν αλλά κινώταν αναγκαστικά από τον manager που τους εξωθούσε σε ακρότητες για λόγους εμπορικής σκοπιμότητας, τελικά διαλύθηκαν σαν συγκρότημα αλλά και σαν άτομα — άλλος λιγότερο άλλος περισσότερο.

Ο Sid Vicious, που έκοβε με σπασμένα μπουκάλια τα χέρια του πάνω στη σαξόφι, και κυκλοφορούσε με μια αλυσίδα, φθάρθηκε ραγδαία. Σε αδιέξοδο από καιρό, συντηρούσε με την αμερικανίδα Nancy Spungen, με την πρώην στο αίμα τους, αναζητώντας καταφύγιο και ένα καινούριο ξεκίνημα που αρχεί να έρθει, βρέθηκαν στη Νέα Υόρκη. Μέσα από την εξιστόρηση μερικών συμβάντων εκείνης της περιόδου από την Debbie Spungen, τη μητέρα της Nancy, αποκαλύπεται η διάσταση ανάμεσα στην εικόνα και στην πραγματικότητα, το όνειρο και το αδιέξοδο που ζουν σαν «μεγάλοι» δύο παιδιά, εντελώς απροσάρμοστα σε μια κοινωνία — που πρώτου τα καταβροχθίσει — προσπαθούν να την κατακτήσουν.

«Μαμά, εδώ συμβαίνουν ένα σωρό πράγματα. Μουσική, κόσμος. Συναντάω πολύ κόσμο». Ήταν ένα υπερατλαντικό τηλεφώνημα από την εικοσάχρονη κόρη μου, τη Νάνσυ. Την άνοιξη του 1976 είχε πάει να επισκεφτεί το Λονδίνο. Μόλις είχε περάσει μια τραυματική περίοδο 18 μηνών, μακριά από το σπίτι της, στη Νέα Υόρκη, μπλεγμένη στη σκηνή του ροκ, που ήταν η πρώτη της αγάπη, και στα ναρκωτικά, συμπεριλαμβανομένης και της ηρωίνης. Η Νάνσυ έπασχε από ψυχικές διαταραχές από τότε που γεννήθηκε. Είχε μείνει πάνω από 4 χρόνια σ' ένα σχολείο για προβληματικά

παιδιά. Είχε περάσει κατά καιρούς και από διάφορα ιδρύματα. Για ολόκληρα χρόνια ο σύζυγός μου ο Φρανκ κι εγώ δεν την ελέγχουμε σχεδόν καθόλου. Οι επισκέψεις στους πολλούς ψυχιάτρους δεν βοήθησαν. Στο τέλος, δεν γινόταν τίποτα άλλο από το να αφήσουμε τη Νάνσυ να φύγει, να την αφήσουμε να καθορίσει τη ζωή της.

«Ξέρεις ποιον γνώρισα σ' ένα πάρτυ χθες το βράδυ;» συνέχισε με έξαψη. «Δεν θα το πιστέψεις».

«Ποιον;»

«Τον Σιντ Βίσιους!»

«Ποιον;»

«Τον Σιντ Βίσιους!»

«Ποιος είν' αυτός;»

«Ένας πανκ ρόκερ. Απ' τους Sex Pistols, Μαμά».

«Ποιοι είναι οι Sex Pistols;»

«Είναι το πρώτο συγκρότημα στην Αγγλία. Φανταστικοί. Οι καλύτεροι».

«Α».

«Είναι καλός. Πολύ καλός. Μ' αρέσει πολύ. Νομίζω ότι κι εγώ του αρέσω».

«Τι όνομα είν' αυτό, Σιντ Βίσιους!»

«Γνώρισα και το Τζώννου».

«Το Τζώννου;»

«Το Τζώννου Ρόττεν. Τον τραγουδιστή».

«Κι αυτός από τους Sex Pistols;»

«Α-χ-ά».

«Πολύ ωραία». Είχα μάθει από καιρό να μην της πηγαίνω κόντρα. Οι αντιρρήσεις μου δεν έπιαναν καθόλου τόπο. Και της δημιουργούσαν ακόμα πιο μεγάλο άγχος.

Δεν έδωσα μεγάλη σημασία τότε στο αντικείμενο της πανκ μουσικής ή του μουσικού Σιντ Βίσιους. Υπέθεσα ότι ήταν άλλη μια από τις περαστικές της σχέσεις. Δεν υπήρ-

χε κανένας λόγος τότε για να σκεφτώ διαφορετικά.

Μέσα σε δυο βδομάδες η Νάνσυ ξαναγύρισε στην ηρωίνη. Το αρνήθηκε, αλλά η φωνή της στο τηλέφωνο την πρόδινε. Έκανε σαν παρανοϊκή και ακουγόταν σαν να τα 'χε χαμένα. Είχε ξεμείνει κι από λεφτά.

«Δεν μπορώ να μείνω άλλο με τους φίλους μου, μαμά. Δεν με γουστάρουν. Δεν με θέλουν μαζί τους. Με μισούνε».

«Και πού μένεις;»

«Στο δρόμο. Σ' ένα αυτοκίνητο. Η κορούλα σου κοιμάται σ' ένα αυτοκίνητο. Και δεν έχω τίποτα να φάω. Τίποτα. Δεν έχω μία, μαμά».

«Ξανάρχισες την...».

«Όχι, δεν είν' αυτό».

«Νάνσυ, μη μου λες ψέματα».

«Δεν σου λέω».

«Μου 'χεις πει να μην εμπιστεύομαι ποτέ ένα πρεζάκια».

«Είμαι η κόρη σου».

«Ούτε την κόρη μου».

«**Δ**εν παίρνω πρέζα. Στ' ορκίζομαι. Μόνο που... κανένας δεν με γουστάρει. Και κοιμάμαι σ' ένα αυτοκίνητο. Ούτε σπίτι. Ούτε φαγητό. Χρειάζομαι λεφτά, σε παρακαλώ. Τα λεφτά απ' το δίπλωμά μου. Στείλε μου απ' αυτά. Έχει μείνει ένα χιλιάριχο, δεν είν' έτσι; Σε παρακαλώ, μαμά, σε παρακαλώ».

«Ίσως θα 'πρεπε να 'ρχόσουν σπίτι».

«Όχι! Δεν έρχομαι! Δεν είμαι έτοιμη!»

«Ναι, αλλά δεν τα βγάζεις πέρα!»

«Καλά είμαι. Μόνο που χρειάζομαι λεφτά. Έχω ανάγκη... από άνοιξη. Κάνει πολύ κρύο εδώ!»

Της είπα ότι θα το σκεφτόμουνα.

Είχα αγωνία. Αισθάνθηκα πιο ανήμπορη από κάθε άλλη φορά. Ήταν τόσο ευάλωτη, τόσο ανίκανη να φροντίσει τον εαυτό της. Και τόσο μακριά.

Απ' όσο ξέρω, δεν είχε μόνιμο κατάλυμα μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού, που μου τηλεφώνησε για να με πληροφρήσει ότι εκείνη κι ο Σιντ επρόκειτο να μείνουν με τη μητέρα του.

«Ο Σιντ;» ρώτησα, έχοντας ξεχάσει τ' όνομα.

«Από τους Sex Pistols, μαμά. Ο Σιντ Βίσιους. Είναι ο μεγαλύτερος rock-star του κόσμου. Κι είναι όλος δικός μου. Δεν είναι καταπληκτικό;»

«Έτσι λοιπόν, οι δυο σας είστε...»

«Αράζουμε σε σπίτια διαφόρων αλλά δεν είν' καλά».

Άκουσα μια ανδρική φωνή στο βάθος.

Μετά η Νάνσυ μου είπε, «Μαμά, θέλει να σου πει κάτι ο Σιντ».

Κάποιοι θόρυβοι και ένας άντρας με βαριά εγγλέζικη προφορά μίλησε, «Γειά σου, μαμά».

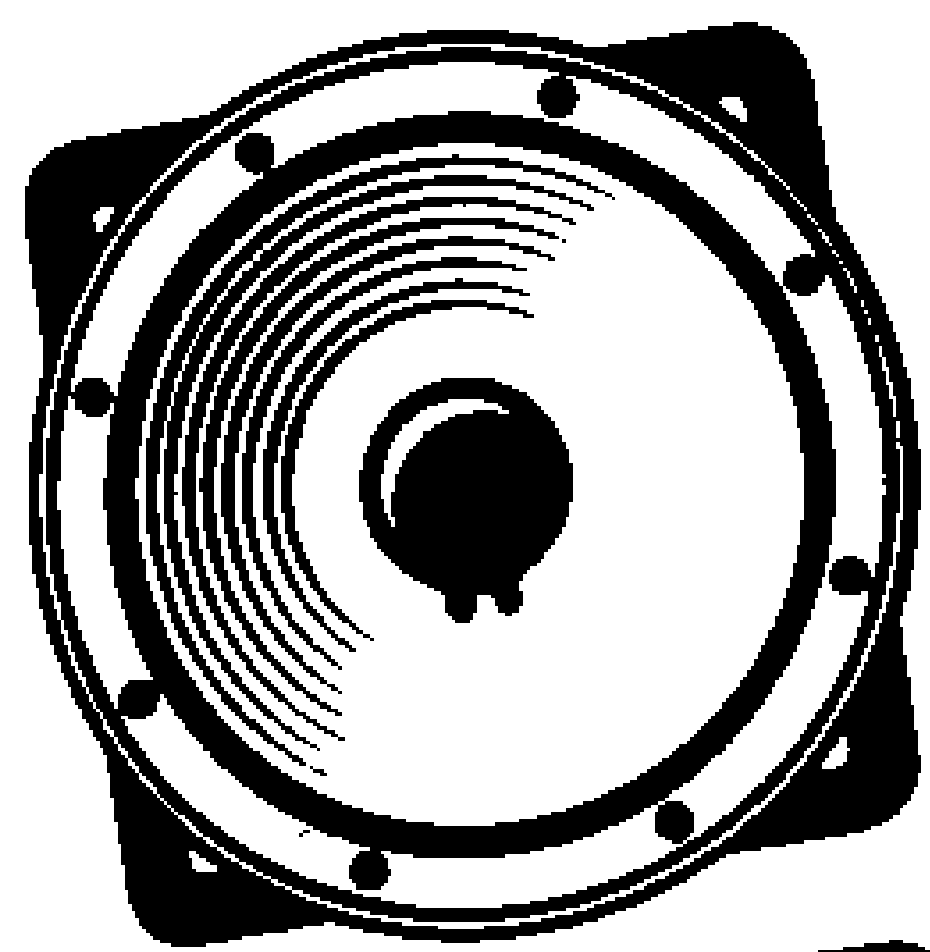
«Γεια σου, Σιντ», του είπα.

«Πώς είσαι;» Είχε μια επίπεδη, γαλήνια φωνή.

«Καλά. Εσύ πώς είσαι;»

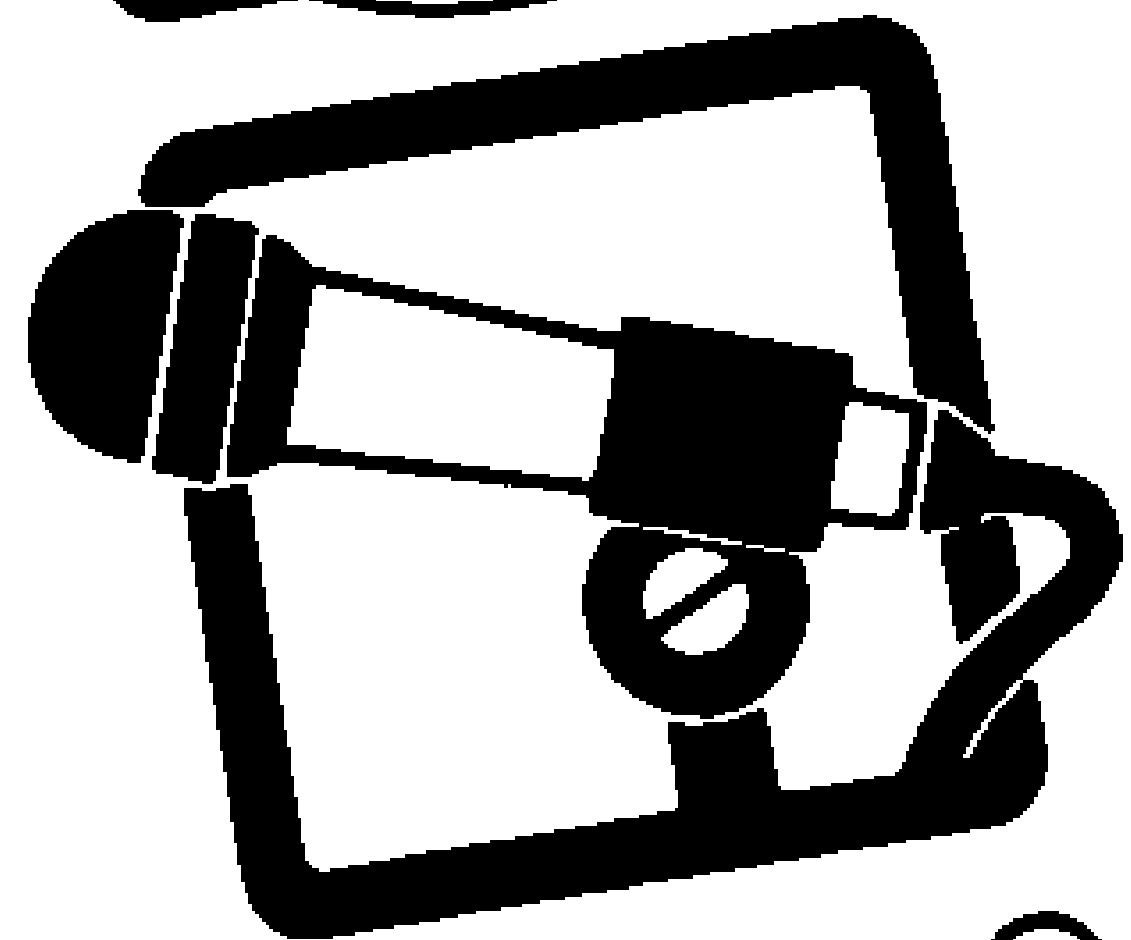
«Καλά. Η κόρη σου είναι πολύ όμορφη. Της αγόρασα παπούτσια».

1. Ο "Sid Vicious", πραγματικό όνομα John Beverley, έγινε μέλος των Sex Pistols το Μάρτη του 1977.

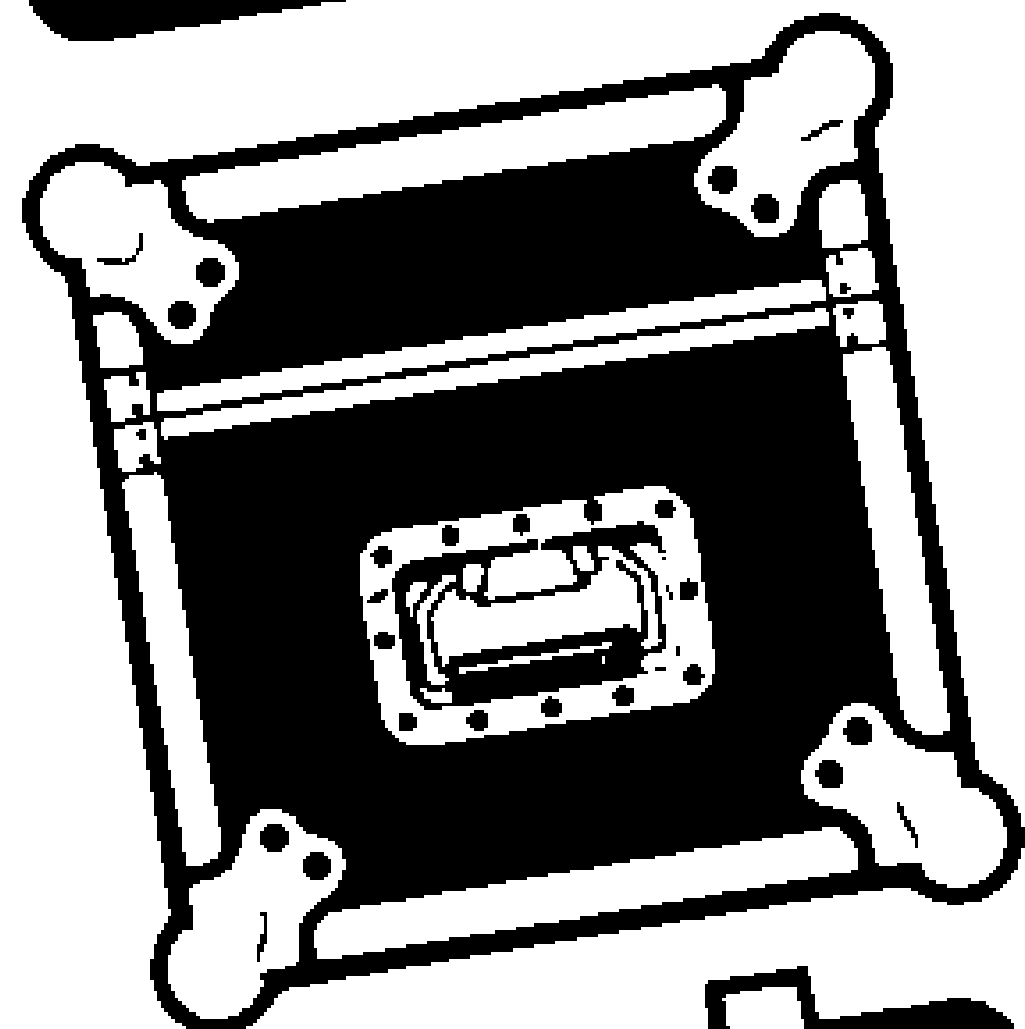
gauss

ΜΕΓΑΦΩΝΑ

NEXO

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΗΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ

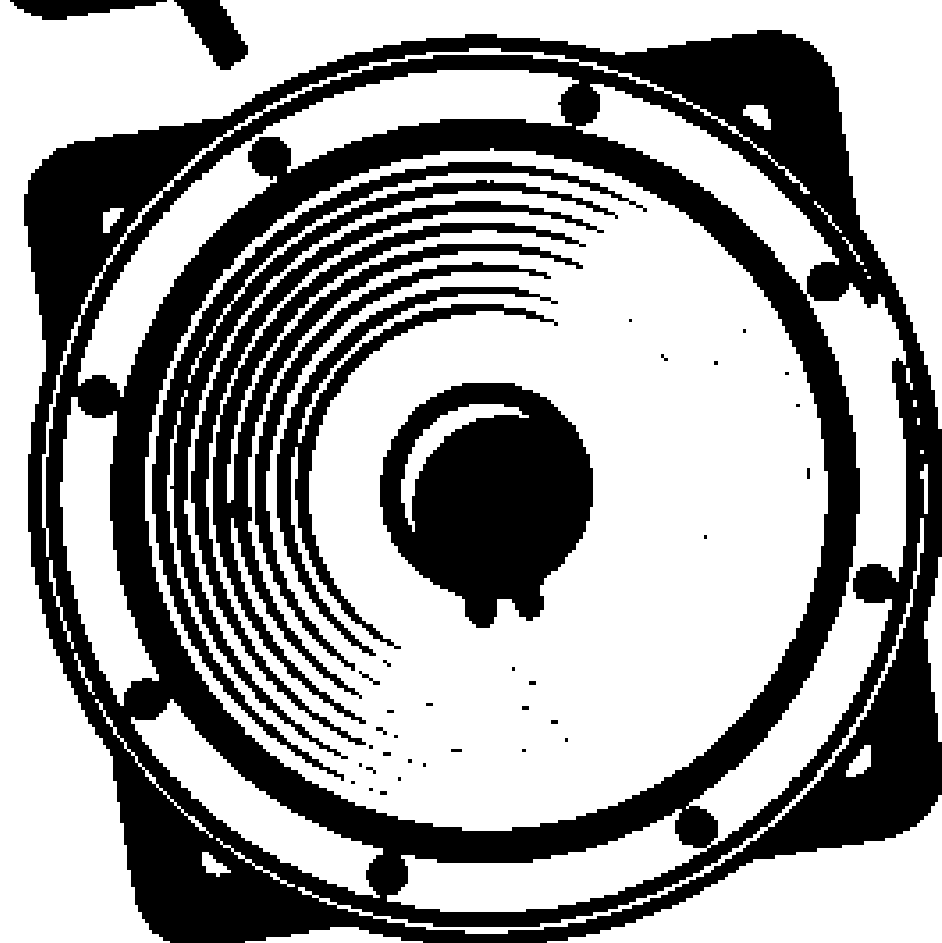
SPD GENERATION

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΕΣ,
ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ,
ΕΚΟΥΑΛΑΪΖΕΡ,
ΚΡΟΣΟΒΕΡ

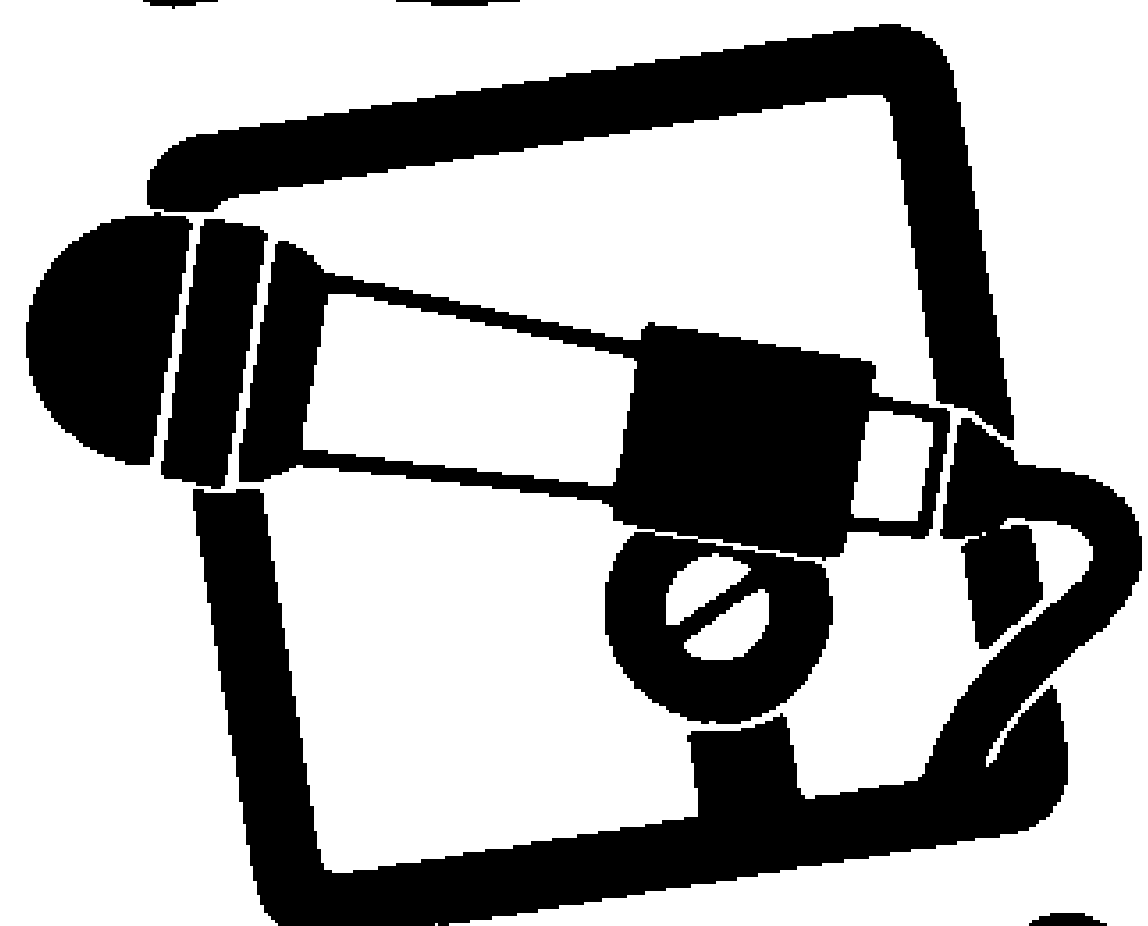
Turbosound

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΗΧΕΙΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΗ

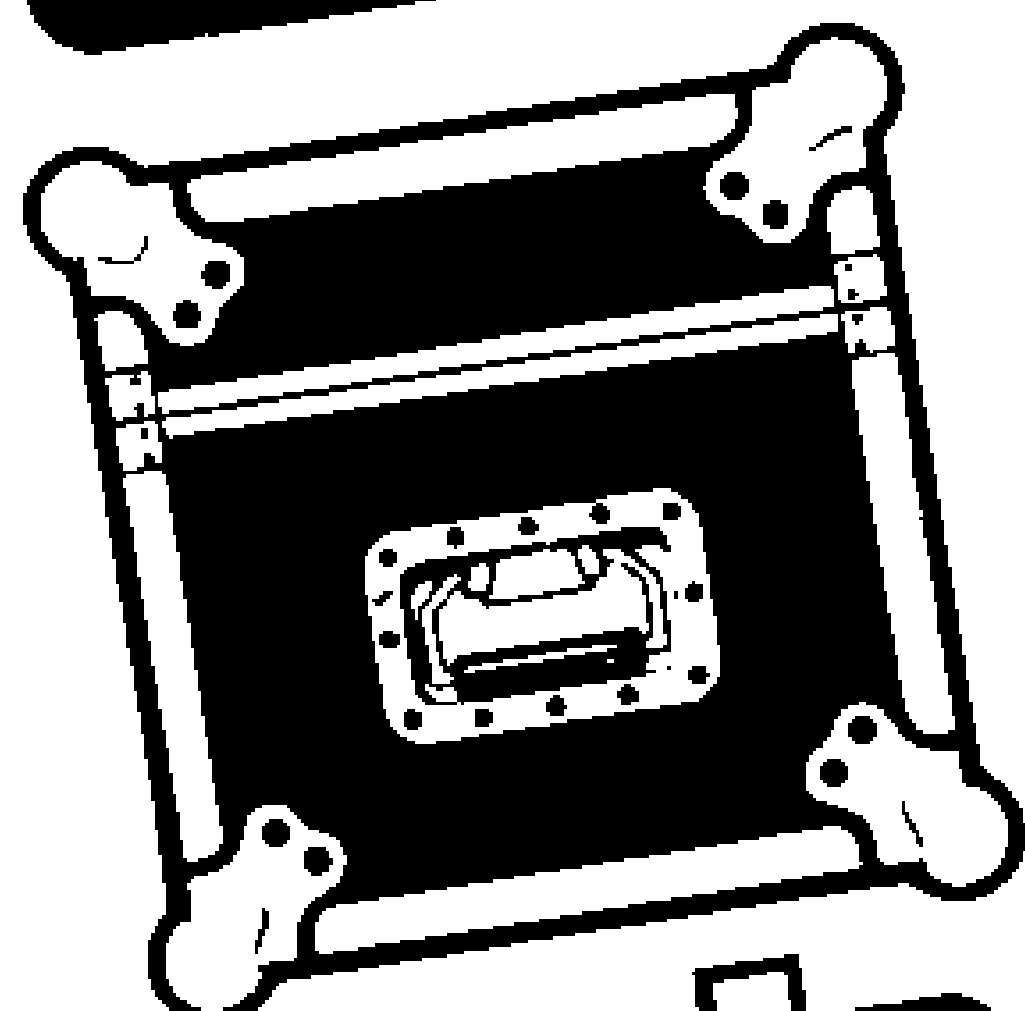
SAMSON

ΑΣΥΡΜΑΤΟ
ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ
ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

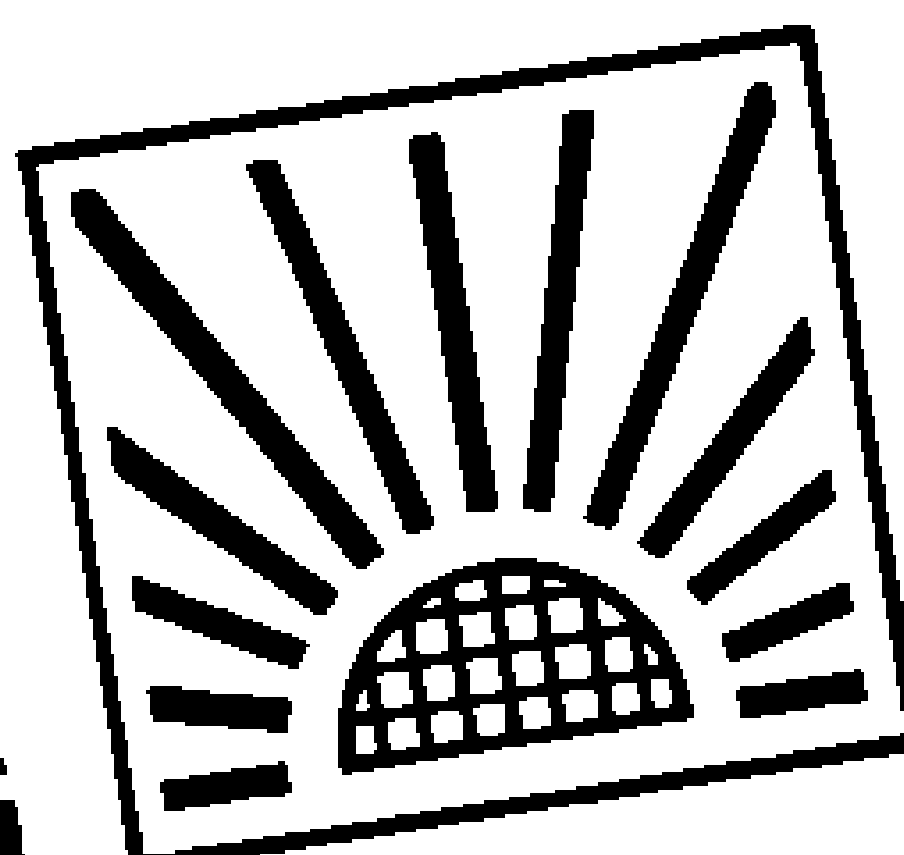

penn fabrication

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
FLIGHT CASE

CEREBRUM LIGHTING

ΦΩΤΙΣΜΟΣ

ΓΙΑ ΣΩΣΤΗ
ΗΧΗΤΙΚΗ
ΚΑΛΥΨΗ

Κ. Κωνσταντινόπουλος & ΣΙΑ Ε.Ε.

ALPHA SOUND **A**

Αθήνα: Χ. Τρικούπη 88, 106 80
Τηλ. 36.38.317 - 36.12.630, Τηλ. 224094 ALFA GR
Θεσ/νίκη: Καυτατζόγλου 30, 546 39, Τηλ. 84.5957
Γιάννενα: Ν. Ζέρβα 40, 453, 32, Τηλ. 31.300

«Ωραία».

«Και σπέσιαλ εσώρουχα».

«Πολύ ωραία, Σιντ» είπα. «Σιντ;»

«Ναι, μαμά;»

«Μπορώ να ξαναμιλήσω με τη Νάνσυ;»

«Ναι. Βέβαια. Εντάξει. Αλλά θα μπορούσες να μας στείλεις λεφτά; Για τη Νάνσυ;»

«Θα μιλήσω μαζί της γι' αυτό».

«Α, εντάξει. Πάρε τη Νάνσυ. Χάρηκα που σου μίλησα, μαμά».

«Και γω το ίδιο, Σιντ».

«Μαμά, γειά».

«Γεια σου, Σιντ».

Έκουσα τη Νάνσυ. «Καλός δεν είναι;»

«Μου φάνηκε πολύ ευχάριστος».

«Έτσι είναι. Πολύ ωραίος τύπος, μαμά».

Η Νάνσυ είχε αρχίσει να αποχτάει εγγλέζικη προφορά.

«Με τέτοιο όνομα», είπα, «θα περίμενε κανείς να είναι, δεν ξέρω, σκληρός τύπος».

«Α, μπα. Έτσι είναι μόνο για τον κόσμο. Δεν έχει καμιά σχέση με το πως τον περιγράφει ο τύπος. Είναι όλα φτιαχτά. Θα πήγαινε η κόρη σου μαζί του;»

Τότε αποφάσισα να μάθω τι γράφει ο τύπος για τους Sex Pistols.

«Παίρνει ηρωίνη;»

«Όχι».

«Εσύ;»

«Ναι, αλλά ξαναρχίζω μεθαδόνη². Το θέλει ο Σιντ. Βλέπεις πόσο καλός είναι. Μπορείς να μου στείλεις μερικά χρήματα; Για να βουλευτούμε κάπου; Κι ο Σιντ είναι άφραγκος».

«Αν είναι τόσο πετυχημένος γιατί δεν έχει λεφτά;»

«Νομίζω ότι του τα κρατάνε».

Της είπα ότι θα το σκεφτώ. Τελικά της έστειλα 50 δολάρια.

Ο πρώτος μεγάλος δίσκος των Sex Pistols, *Αναρχία στο Ενωμένο Βασίλειο*, κυκλοφόρησε το Νοέμβρη του 1976. Το συγκρότημα τράβηξε για πρώτη φορά την προσοχή του πλατιού Βρετανικού κοινού λίγες μέρες μετά την έκδοση του δίσκου, όταν εμφανίστηκε σε μια ζωντανή τηλεοπτική συζήτηση. Ο παρουσιαστής Bill Grundy, τους ζήτησε να πούνε κάτι το εξωφρενικό στους τηλεθεατές. Ανταποκρίθηκαν αμολώντας διάφορες ασυνάρτητες αισχρότητες, με αποτέλεσμα να φιγουράρουν στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων την επόμενη μέρα και να χάσει ο Bill Grundy τη δουλειά του.

Όταν έφτασε η Νάνσυ στο Λονδίνο, τέσσερις μήνες αργότερα, οι Sex Pistols ήταν το πρώτο όνομα στην Αγγλία.

Ηταν φυσικό να της αρέσουν οι Sex Pistols και να θέλει να μπλεχτεί μαζί τους. Ήταν έξαλλοι και βίαιοι. Αποτελούσαν το πιο καινούργιο πράγμα στο μουσικό ορίζοντα και ήταν ένα βήμα μπροστά από την underground σκηνή του πανκ στη Νέα Υόρκη. Ήτανε διαση-

2. Η «μεθαδόνη» χρησιμοποιείται για την αποταξίνωση.

Sid Vicious και Nancy Spungen

μότητες. Αργότερα, όταν και η ίδια έγινε μια διασημότητα του πανκ, οι δημοσιογράφοι την χαρακτήριζαν σαν ένα κορίτσι που έγινε πανκ σε ένδειξη αποδοκιμασίας του μικροαστικού τρόπου ζωής. Δεν ήταν όμως έτσι. Της Νάνσυ της άρεσε να είναι μικροαστή. Εκείνη δεν έκανε καμιά δήλωση κοινωνικού περιεχομένου. Απλά και μόνο ήταν η μουσική που την τραβούσε στο πανκ. Πάντοτε ήταν η μουσική. Ήταν η φλόγα της. Και ήθελε πολύ να την πλησιάσει. Όσο το δυνατό πιο κοντά.

Η Νάνσυ κι ο Σιντ έμειναν με τη μητέρα του λιγότερο από δυο μήνες. Εκείνη και η Νάνσυ φαίνεται ότι δεν τα πήγαιναν καλά. Έτσι η Νάνσυ μου τηλεφώνησε από τη νέα της διαμονή. Από τα τηλεφωνήματά της έμαθα ότι ήταν εκτεθειμένη στη βία που περιέβαλε τους Sex Pistols.

«Με χτύπησαν, μαμά;» μουρμούρισε. «Έσπασε η μύτη μου. Τρομερό. Πονάω».

«Ποιος σου το 'κανε;» ρώτησα.

«Οι Teddys. Δεν μας γουστάρουν».

«Ποιοι είναι οι Teddys;»

«Τσογλάνια που μισούν τους πανκς. Μας επιτέθηκαν στο δρόμο. Μου μαυρίσανε και τα μάτια. Μαχαίρωσαν το Σιντ. Αλλά είμαστε καλά. Και την επόμενη φορά θα είμαστε προετοιμασμένοι. Ο Σιντ μου αγόρασε ένα ρόπαλο».

Δυο βδομάδες αργότερα τηλεφώνησε για να μου πει ότι μετακινήθηκαν σ' ένα καλό ξενοδοχείο. Όταν την ρώτησα γιατί, μου απάντησε ότι ο διευθυντής του ξενοδοχείου τους έδιωξε.

«Ο Σιντ έγινε έξαλλος», μου εξήγησε, «και με έβγαλε έξω από το παράθυρο. Εγώ τσίριζα να μ' αφήσει να μπω μέσα και υποθέτω ότι ενοχλήθηκαν οι πελάτες του ξενοδοχείου».

«Είσαι καλά;» ρώτησα. Τι άλλο μπορούσα να πω;

«Α, ναι. Δεν ήταν τίποτα. Είχε τσαντίλες».

Ένας άλλος μεγάλος καυγάς μεταξύ τους έγινε σ' ένα δωμάτιο ενός άλλου λονδρέζικου ξενοδοχείου κατά τα τέ-

λη του Νοέμβρη. Και πάλι, οι κραυγές της Νάνσου, έφεραν το διευθυντή. Αυτή τη φορά τα νέα φτάσανε στο Βρετανικό τύπο. Οι εφημερίδες έγραφαν ότι όταν ο διευθυντής μπήκε στο δωμάτιο βρήκε ένα καταματωμένο κρεβάτι, ένα σχεδόν γυμνό Σιντ να αιμοραγεί από κοψίματα στα χέρια του, και σπασμένα γυαλιά σ' όλο το πάτωμα.

Πάνω στο κομοδίνο βρισκότανε ένα πουκαλάκι με χάρτια. Η αστυνομία άρχισε ανακρίσεις.

Ένας δεύτερος παράγοντας που υπήρχε για να ενώσει μοιραία τη ζωή του ενός με τον άλλον ήταν η καριέρα του Σιντ. Οι Sex Pistols ήταν ένα υπερπροβαλλόμενο και ατάλαντο συγκρότημα, που μετά το ξεθύμασμα των εντυπώσεων από τις εκκεντρικότητές του διαλύθηκε. Ο Σιντ προσπάθησε να κάνει σόλο καριέρα στο Λονδίνο. Έβγαλε ένα μικρό δίσκο, το «My Way», που δεν έκανε τίποτα.

«Μανατζάρω την καριέρα του Σιντ τώρα, μαμά», μου είπε η Νάνσου στο τηλέφωνο. «Θα γίνει ακόμα πιο μεγάλος μόνος του. Θα τα καταφέρει καλύτερα στην Αμερική, νομίζω», μου δήλωσε με πεποίθηση. «Έτσι ερχόμαστε πίσω στα σίγουρα. Τέλη Αυγούστου ή εκεί γύρω. Μόλις φθάσουμε στη Νέα Υόρκη, θα φέρω το Σιντ να γνωρίσει όλη την οικογένεια. Θα μείνουμε για λίγο. Δεν είναι τέλει;»

Η Νάνσου ερχόταν σπίτι.

Η προοπτική αυτή γεννούσε άσχημες αναμνήσεις. Όχι αναμνήσεις της γνωστής Νάνσου, της πανκ Νάνσου, αλλά αναμνήσεις της δικής μας Νάνσου, εκείνης που μεγαλώσαμε μαζί. Αυτή η εμπειρία ήταν πολύ πιο τρομαχτική απ' οτιδήποτε είχα διαβάσει για τους πανκς.

Είμαστε με τον Φρανκ στο σταθμό του Τρέντον, του Νιου Τζέρσευ, όταν έφτασε το τραίνο. Οι καθημερινοί επιβάτες ξεχύθηκαν απ' τις πόρτες και άνοιγαν δρόμο στην πλατφόρμα προς τις σκάλες. Έβγαλα το λαιμό μου αναζητώντας τη Νάνσου μου. Δεν μπορούσα να την εντοπίσω.

Τότε ακούστηκε η φωνή της Νάνσου. Τα μάτια μου την έφαξαν και τη βρήκαν.

Δεν ήμουν προετοιμασμένη για το πόσο μπορεί να είχε χειροτερέψει — ακόμα κι από τότε που την είχα δει στην τηλεόραση. Έμοιαζε με θύμα του Ολοκαυτώματος. Ήταν πολύ πιο αδύνατη. Το δέρμα της ήταν διάφανο γαλαζωπά άσπρο. Τα μάτια της είχαν βουλιάξει βαθιά μέσα στις κοιλοτήτες τους και είχαν μαύρους κύκλους γύρω τους. Τα μαλλιά της ήταν ξασπρισμένα, και στη ρίζα τους διακρίνονταν μώλωπες, πληγές και κακάδια.

Φορούσε ένα μαύρο πέτσινο σακάκι μ' ένα σχισμένο, βρώμικο μπλουζάκι, στενά μαύρα τζηνς, και ψηλά τακούνια. Γύρω από το λαιμό της φορούσε ένα κολιεδάκι με ασημένια ομοιώματα και φίδια.

Έμοιαζε με ζωντανή νεκρή.

Πίσω της παραμόνευε ο Σιντ. Λέω «παραμόνευε» γιατί την περνούσε τουλάχιστον τριάντα πόντους στο ύψος, και τα μαλλιά του έστεκαν όρθια πάνω στο κεφάλι του. Κι εκείνος ήταν γαλαζωπά άσπρος και απελπιστικά αδύνατος. Φορούσε ένα μαύρο πέτσινο σακάκι, μαύρα τζηνς,

μαύρες μπότες μοτοσυκλετιστή, ένα μαύρο δερμάτινο κολάρο, και μαύρα περικάρπια με μυτερά μεταλλικά καρφιά.

Ο Φρανκ κι εγώ μείναμε στη θέση μας, παρατηρώντας τους. Όλοι, μα όλοι, στην εξέδρα τους κοιτούσαν.

Ξεχώριζαν τόσο πολύ σαν να είχαν έρθει από άλλο πλανήτη. Τους έλειπε εντελώς κάθε ζωή. Ήταν σαν να ήταν αυτοί ασπρόμαυροι μέσα σ' ένα κόσμο πολύχρωμο.

Τους διέφευγε εντελώς η κατάσταση που δημιουργούσαν.

Η Νάνσου ήρθε προς το μέρος μου, κι εγώ πήγα προς το μέρος της. Συναντηθήκαμε στη μέση και αγκαλιαστήκαμε.

«Μαμάκα μου!» φώναξε καθώς μ' έσφιγγε δυνατά. «Μαμάκα μου».

Αλλά δεν ήταν η Νάνσου μου που έσφιγγα στα χέρια μου. Ένιωσα σαν να κράταγα μια ξένη. Ήθελα τη Νάνσου μου πίσω. Αλλά η Νάνσου μου δεν υπήρχε πιά.

Ένας λυγμός μου έκλεισε το λαιμό.

«Μανούλα», είπε, «από δω ο Σιντ. Σιντ, η μαμά μου. Δεν είναι κούκλα; Όπως σου τα 'λεγα».

Πρότεινε το χέρι του. Το έσφιξα. Ήταν υγρό και απαλό, το χέρι ενός παιδιού. Ήταν ένα παιδί, ντροπαλό και κάτι παραπάνω από χαμένο μέσα στο ξένο περιβάλλον.

«Γεια σου, μαμά», είπε ήσυχα.

«Γεια σου, Σιντ», είπα.

Δεν ήταν τόσο φοβερός μόλις συνήθιζες στη θέα του κυρίως εξαιτίας του παραμορφωμένου ματιού του ήταν που φάνταζε τόσο κακότροπος. Το παρουσιαστικό του, πάντως, δεν ήταν άσχημο. Ήταν ευγενικό. Η εντύπωσή μου ήταν ότι μάλλον δεν ήταν και πολύ ξύπνιος.

Στο σπίτι έψησα μια μπριτζόλα και τη σέρβιρα με καλαμπόκι, σαλάτα και φρυγανιά.

Φάγαμε έξω στην αυλή, κάτω από την τέντα με τις άσπρες και πράσινες ρίγες, καθισμένοι γύρω από το φερφορζέ τραπέζι με τις έξι καρέκλες του.

Ο μικρός αδελφός της Νάνσου, ο Νταϊήβιντ, και η αδελφή της, η Σούζη, παρακολουθούσαν καθώς εκείνη έκοβε το κρέας του Σιντ. Ήταν φανερό ότι έτσι γινόταν πάντα. Κατόπιν εκείνος έπεσε με τα μούτρα. Έφαγε ορεξάτα για λίγα λεπτά, με τη μούρη μες στο πιάτο του.

«Πρώτο φαί», είπε. «Πρώτο Ντέμπυ. Ποτέ μου δεν έχω ξαναφάει τέτοιο φαγητό. Ποτέ. Ζούσα σ' ένα μέρος με ποντίκια. Έβαζα το φαγητό σε σακούλες, που της έδεναν και της κρεμούσα ψηλά για να μη το τρώνε. Ποτέ μου δεν έχω φάει έτσι».

«Εγώ δεν πολυμαγειρεύω», είπε χαμογελαστά η Νάνσου.

«Αλλά δεν πειράζει», είπε ο Σιντ. «Είναι τόσο καλή μαζί μου».

«Αυτό είναι πολύ ωραίο», είπα.

Για ένα λεπτό τρώγαμε σιωπηλοί.

«Ποια είναι λοιπόν, τα σχέδιά σας;» ρώτησε ο Φρανκ.

«Προς το παρόν μένουμε στο ξενοδοχείο Τσέλσου στο Μανχάτταν», είπε η Νάνσου. «Θα πιάσουμε ένα διαμέρι-

σμα. Σκέφτηκα να δω αν είναι άδειο το διαμέρισμα που είχα παλιά. Τα πράγματά μας είναι στο δρόμο. Ο καναπές μας και τα αποκόμματα και ο χρυσός δίσκος του Σιντ και τα μαχαίρια του και...»

«Τα μαχαίρια;» ρώτησα ανήσυχα.

«Μακάρι να τα είχα», κλαψούρισε ο Σιντ.

«Ποτέ δεν ξέρεις ποτέ θα σε πετσοκόψουνε. Έτσι την έπαθα με το μάτι μου. Σ' ένα καυγά».

«Μόλις εγκατασταθούμε, θα προωθήσω το Σιντ μου», είπε η Νάνσυ. «Είμαι ο μάνατζερ του τώρα. Είμαι επαγγελματίας. Θα σας δείξω το αρχείο μου μετά το φαγητό! Είμαι σταρ! Μπορείτε να το πιστέψετε; Τα κατάφερα!»

Χαμογελάσαμε και συνεχίσαμε να τρώμε.

«Και πρέπει να βρούμε μια κλινική αποτοξίνωσης στη Νέα Υόρκη για να προμηθευτούμε μεθαδόνη. Φέραμε μαζί μας, αλλά θα μας τελειώσει γρήγορα. Ξέρετε πως την περάσαμε απ' το τελωνείο;»

«Όχι», είπα.

«Την έβαλα μέσα σ' ένα μπουκάλι απορρυπαντικού. Δεν σκέφτηκαν να ψάξουν εκεί μέσα. Δεν ήταν βλακεία τους; Το Ξερα ότι δεν θα ΄φαχναν. Είναι απίστευτα βλάκες».

Άναψε άλλο ένα τσιγάρο. «Λοιπόν, Σούζη, πώς τα πας αγάπη μου; Μένεις στην πόλη;»

«Ναι».

«Σου αρέσει;»

«Ναι».

«Αυτό είναι σπουδαίο. Σπουδαίο. Και ο Νταϊήβιντ; Πας σε ιδιωτικό σχολείο;»

«Ναι, ακριβώς».

«Ο Σιντ θέλει να παίξει», είπε η Νάνσυ. «Νταϊήβιντ έχεις ακόμα την κιθάρα σου;»

«Ναι», είπε. «Θα τη φέρω». Πήγε στην κρεβατοκάμαρά του για να φέρει την κιθάρα.

«Τη μουσική μας την ξέρετε;» μας ρώτησε ο Σιντ.

Νεύσαμε καταφατικά.

«Σας αρέσει;»

Είπαμε ναι.

Ο Νταϊήβιντ γύρισε με την κιθάρα και την έδωσε στο Σιντ.

«Πάμε μέσα, Σιντ», είπε η Νάνσυ.

Άρπαξαν τα τσιγάρα τους και σηκώθηκαν.

«Το καλύτερο φαγητό που έχω φάει ποτέ μου», είπε ο Σιντ.

«Σ' ευχαριστώ, Σιντ», είπα.

«Ντέμπυ;»

«Ναι, Σιντ;»

«Είναι οι Sha Na Na στην τηλεόραση;»

«Εννοείς αυτή τη στιγμή;» ρώτησα.

«Ναι».

«Αύριο, Σιντ», του είπε ο Νταϊήβιντ. «Κάθε Σάββατο στις εφτά».

«Α», είπε ο Σιντ. «Δεν θέλω να τους χάσω. Μ' αρέσουν πολύ».

Εκείνος κι η Νάνσυ πήγαν μέσα.

Οι τέσσερις μας τελειώσαμε το φαγητό μας αμίλητοι, ρίχνοντας κάπου κάπου ματιές στα υπολείματα στα πιάτα

της Νάνσυ και του Σιντ.

«Ελάτε μέσα!» φώναξε η Νάνσυ. «Ελάτε ν' ακούσετε το Σιντ να παίζει!»

Πήγαμε μέσα για ν' ακούσουμε το Σιντ να παίζει.

Καθόταν κοντά στη Νάνσυ στον καναπέ.

«Ο Σιντ έχει κάτι που θέλει να σας δείξει», είπε η Νάνσυ. «Εντάξει, Σιντ. Παίξε».

Ο Σιντ χτύπησε άτονα και με μεγάλη δυσκολία δύο χορδές. Μετά σταμάτησε και κοίταξε γύρω, κάνοντας μια χαζή γκριμάτσα. Αυτό ήταν όλο. Αυτό ήταν όλο κι όλο που ήθελε να μας δείξει. Και η γάτα μας θα μπορούσε να το παίξει.

Οι τέσσερις μας στεκόμαστε εκεί, παρατηρώντας τους.

«Δεν είναι καταπληκτικό;» ρώτησε η Νάνσυ.

Συμφωνήσαμε ότι ήταν καταπληκτικό.

Η Νάνσυ στράφηκε στο Σιντ για υποστήριξη, αλλά εκείνος είχε αρχίσει να λειώνει στον καναπέ, μισοκοιμισμένος.

«Ίσως», πρότεινα, «να σας πήγαινα στο ξενοδοχείο».

«Εντάξει», είπε η Νάνσυ. «Όχι, περίμενε. Δεν είδατε το αρχείο μου ακόμα. Πρέπει να το δείτε».

Πετάχτηκε πάνω και πήγε στο χωλ για να το πάρει. Ήρθε πίσω κι έκανε χώρο στο τραπέζακι. Μαζευτήκαμε γύρω από το τραπέζι για να δούμε το αρχείο της. Ο Σιντ έδειξε ενδιαφέρον, κάπως.

Στην πραγματικότητα το αρχείο της ήταν ένα πρόχειρο τετράδιο, στο οποίο είχε κολλήσει φωτογραφίες και άρθρα από εφημερίδες που αναφέρονταν σ' αυτήν και το Σιντ, καθώς και φωτογραφίες των δυο τους.

«Δεν φαίνομαι όμορφη σ' αυτήν εδώ;» ρώτησε.

Σ' αυτήν, ήταν δίπλα στο Σιντ, με τη γροθιά της προς την κάμερα και τα δόντια της πάνω από το χείλι της. Ο Σιντ δεν φορούσε πουκάμισο και έδειχνε τα δόντια του.

«Πολύ όμορφη», συμφώνησε ο Σιντ, αγκαλιάζοντάς την με καμάρι.

«Τη βγάλαμε σε μια συνέντευξη τύπου», είπε. «Ο φωτογράφος μου είπε ότι αν ήθελα θα μπορούσα να γίνω μοντέλο».

Φαινόταν μισοπεθαμένη στη φωτογραφία. Η δήλωση της είχε τόσο πάθος που έκανα μια γκριμάτσα.

«Εγώ της αγόρασα αυτά τα παπούτσια», επενέβη ο Σιντ. «Εγώ της αγόρασα τα πάντα».

Μας έδειξε και τις άλλες φωτογραφίες απ' το τετράδιό της. Μερικές προηγούνταν της γνωριμίας της με τον Σιντ. Υπήρχε μια φωτογραφία με την Debbie Harry, μια φωτογραφία με τις γάτες μας, μια φωτογραφία της φίλης της Σαίημπλ.

Ξαναπρότεινα να τους πάω στο ξενοδοχείο. Ο Σιντ είπε ότι θα το προτιμούσε. Τους πήγα με τ' αυτοκίνητο όση ώρα ο Φρανκ, η Σούζη κι ο Νταϊήβιντ έκαναν καθαριότητα.

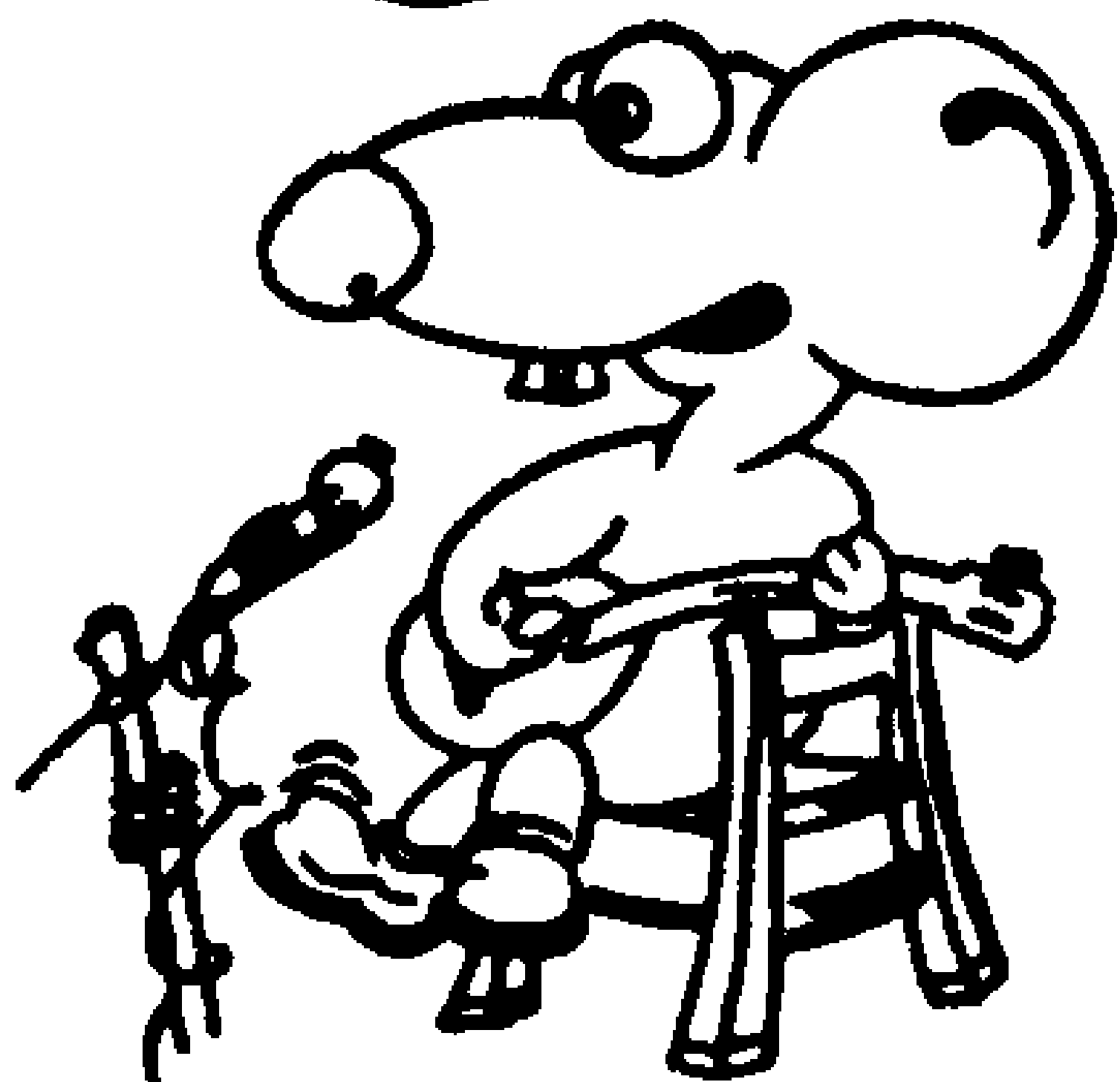
Η Νάνσυ τακτοποίησε το Σιντ στο πίσω κάθισμα, που αμέσως μισοκοιμήθηκε. Εκείνη κάθισε δίπλα μου.

«Πολύ χαίρομαι που είμαι πίσω, μαμά», μου είπε καθώς έβγαινα από το πάρκινγκ.

«Χαίρομαι που είσαι μαζί μας».

τό ΠΟΝΤΙΚΙ

● νησιωτικά ● λαϊκά ● ρεμπετικά

θέλετε ευδοκίμηση
στη βραδινή σας έξοδο;

ελάτε στο ΠΟΝΤΙΚΙ και σίγουρα θα
το πετύχετε με αρωγούς τους
ΑΙΘΕΡΟΒΑΜΟΝΕΣ.

Αίθουσα 350 ατόμων για χορούς και Συνεστίασεις

● φαγητό ● ποτό ● ποικιλίες ● τιμές προσιτές

ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ 9 & ΑΝΔΡΟΥ - Π. ΑΡΕΩΣ
ΚΥΨΕΛΗ ☎ 8232971

αν βγείτε για σεργιάνι, περάστε κι απ' το

Παίζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΝΙΚΗ ΡΕΠΑΝΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΚΟΣ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΕΝΑΣ ΚΙΘΑΡΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΤΣΙΑΡΑΣ ΚΡΟΥΣΤΑ

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ΠΛΗΡΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑ
ΟΛΑ ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΛΕΩΦ. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 11Α
ΤΗΛ. 2016.719 - 2285.168

ΠΟΤΟ
ΑΠΟ 300 Δρχ.

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

GROUP
9 LEGS

ΕΥΑ (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ (ΚΙΘΑΡΑ)
ΜΙΚΗΣ ΜΙΧΟΣ (ΜΠΑΣΟ)
ΦΩΝΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΙΔΗΣ (ΠΛΗΚΤΡΑ)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (ΚΡΟΥΣΤΑ)

ΣΟΛΩΜΟΥ 13-15 ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΗΛ. 36-42-051

«Μισούσα τον παλιόκαιρο στην Αγγλία. Υγρός. Το σπίτι είναι ωραίο».

«Ευχαριστώ».

«Πώς κι έχετε συρόμενες γυάλινες πόρτες στην κουζίνα, τώρα;»

«Είναι πιο εύρηστες».

Για λίγο δεν μιλούσαμε.

«Λοιπόν, πότε επιστρέφετε στη Νέα Υόρκη;» ρώτησα.

«Την Κυριακή το βράδυ. Εντάξει;»

«Ωραία».

«Πρέπει να βρούμε μια κλινική για μεθαδόνη τη Δευτέρα». Δεν είπαμε τίποτα άλλο μέχρι το Holiday Inn. Δεν είχαμε τίποτα να πούμε η μια στην άλλη.

Η Νάνσυ κι ο Σιντ, αλληλοεξαρτιόνταν. Φρόντιζαν ο ένας τον άλλο. Γι' αυτούς, αυτό που τους ένωνε ήταν αληθινή αγάπη. Ήταν η μοναδική φορά της Νάνσυ. Ο Σιντ ήταν η μεγάλη αγάπη της ζωής της. Εκείνη ήταν είκοσι χρόνων εκείνος, ένα χρόνο μεγαλύτερος. Βασικά είχαν την ίδια ηλικία με εμένα και τον Φρανκ όταν γεννήθηκε η Νάνσυ. Αυτό μου ήταν δύσκολο να το φανταστώ. Αυτοί ήταν παιδιά, ανώριμα και ανίκανα να φροντίσουν τους εαυτούς τους — πολύ λιγότερο μια άλλη ανθρώπινη ύπαρξη.

Ανασηκωνόμουν και στριφογύριζα όλη νύχτα. Ευτυχώς, ήταν φωτεινή και ηλιόλουστη η επόμενη μέρα. Τηλεφώνησα το μεσημέρι και τους ξύπνησα. Η Νάνσυ μου ζήτησε να ξανατηλεφωνήσω σε μια ώρα. Έτσι και έκανα και τους ξαναξύπνησα.

«Θα σηκωθούμε», είπε η Νάνσυ. «Έλα να μας πάρεις σε μια ώρα».

Τους πήρε ο Νταϊήβιντ. Δεν είχαν κατέβει στο φουαγιέ όταν έφτασε εκεί, όπως με πληροφόρησε αργότερα. Έτσι, ανέβηκε στο δωμάτιό τους και χτύπησε την πόρτα. Η Νάνσυ του φώναζε να περάσει. Ήταν ακόμα στο κρεβάτι, γυμνοί, και παρακολουθούσαν κινούμενα σχέδια. Όταν μπήκε ο Νταϊήβιντ, σηκώθηκαν, φόρεσαν τα τσαλακωμένα ρούχα τους από την προηγούμενη νύχτα, και πήραν τη μεθαδόνη τους από το μπουκάλι του σαπουνιού. Κατόπιν έφυγαν. Κανένας απ' τους δυο τους δεν έπλυσε το πρόσωπό του ή τα δόντια του.

Στο σπίτι μας και οι δυο ξάπλωσαν στις πολυθρόνες κάτω απ' τον ήλιο. Η Σούζη είχε προγραμματίσει να επισκεφτεί ένα φίλο της κι έτσι έφυγε. Ο Φρανκ, ο Νταϊήβιντ κι εγώ φάγαμε στη βεράντα. Η Νάνσυ και ο Σιντ είπαν πως δεν πεινούσαν.

Ο Σιντ μετά από πέντε λεπτά στον ήλιο, πρασίνισε.

«Δεν νιώθω πολύ καλά», είπε αδύναμα.

«Ίσως δεν είναι συνηθισμένος στον ήλιο, Νάνσυ», είπα.

«Καλύτερα να καθήσω στη σκιά».

Τον βοήθησε να καθήσει σε μια καρέκλα στη σκιά. Επειδή συνέχισε να νιώθει άσχημα πρότεινα να τον βάλει μέσα που λειτουργούσε το air-condition.

«Ξάπλωσε στον καναπέ, Σιντ», του είπε ο Φρανκ.

«Μπορώ να δω τηλεόραση;» ρώτησε ο Σιντ.

«Και βέβαια», είπε ο Φρανκ.

«Υπάρχουν τίποτα κινούμενα σχέδια, Φρανκ;»

«Δεν ξέρω. Πιθανά».

«Οι Sha Na Na;»

«Απόψε, Σιντ», είπε ο Νταϊήβιντ. «Στις εφτά».

Η Νάνσυ τον πήρε μέσα, άπλωσε μια πετσέτα στον καναπέ για να τον προστατέψει από τα υγρά ρούχα του. Ξάπλωσε. Όταν μπήκα μέσα, εκείνη καθόταν στην άκρη του καναπέ, τρίβοντας το κεφάλι του, που ακουμπούσε στο στήθος της.

«Πώς νοιώθει;» τη ρώτησα.

«Λίγο καλύτερα», απάντησε.

«Θα ήθελες κάτι κρύο; Σιντ, θα 'θελες ένα ποτό; Ένα κρύο ποτό;»

«Ναι, σε παρακαλώ, μαμά».

Του έφερα χυμό. Μ' ευχαρίστησε και τον ήπие. Μετά ανασηκώθηκε κι άναψε τσιγάρο. Η Νάνσυ άνοιξε την τηλεόραση και βρήκε κινούμενα σχέδια. Έμειναν καθισμένοι στον καναπέ όλο το υπόλοιπο απόγευμα, καπνίζοντας και βλέποντας τηλεόραση, με απλανή μάτια. Σαν να είχαν πέσει σε λήθαργο. Κάπου κάπου τα κεφάλια τους έγερναν, με αναμένα τσιγάρα στα χέρια.

Πήγα στην κουζίνα — με ένα κόμπο στο στομάχι και σφιχτά δόντια — για να βρω κάτι να κάνω. Δεν μπορούσα να καθήσω άλλο παρακολουθώντας τους.

Δεν υπήρχε λόγος να της πω οτιδήποτε. Δεν μπορούσα να την πλησιάσω. Ήταν αποκομμένη από μένα. Τα χέρια μου επιθυμούσαν να κρατήσουν το μωρό Νάνσυ, πονούσαν για μια καινούργια αρχή.

Δεν ήξερα πόσο θα το άντεχα. Ήθελα να φύγουνε.

Ξαφνικά η Νάνσυ εμφανίστηκε πίσω μου.

«Μαμά, θα με πας στο νοσοκομείο;» ρώτησε.

«Για ποιο λόγο;» ρώτησα αναστατωμένη.

«Με χτύπησαν οι Teddys πριν από λίγες βδομάδες και μου ξήλωσαν τ' αυτί. Ένας γιατρός μου το έραψε, ξέρεις, αλλά ξέχασα να βγάλω τα ράματα. Μόλις το θυμήθηκα».

«Για να δω», είπα.

Τράβηξε πίσω τα μαλλιά της και γύρισε για να μπορώ να δω καλά. Πρώτα πρόσεξα τους κιτρινωπούς μώλωπες και τις ανοιχτές πληγές στη ρίζα των μαλλιών της. Μετά είδα το αυτί. Ένιωσα αποστροφή βλέποντας τα ράματα που άρχιζαν από πάνω, εκεί που το αυτί συναντάει τα μαλλιά και τελείωναν κάτω, κοντά στο λαιμό.

Πάντως φαινόταν καθαρό και είχε γιάνει.

«Θα περιμένουμε ώρες στο νοσοκομείο», είπα.

Για να μην αναφέρω μια άλλη σκηνή.

«Τι λες για το γιατρό σου, μαμά;»

«Είναι Σάββατο. Δεν δουλεύει. Θα σου πω τι θα κάνουμε. Μπορώ να σου τα βγάλω εγώ. Δεν είναι δύσκολο».

Ανέβηκα πάνω για να βρω ένα ψαλίδι, το καθάρισα με οινόπνευμα, κατέβηκα κάτω με λίγο βαμβάκι και ένα αντισηπτικό υγρό. Η Νάνσυ με περίμενε στην κουζίνα.

«Στάσου κοντά στο παράθυρο», είπα. «Ο φωτισμός είναι καλύτερος».

Υπάκουσε.

«Ωραία, μην κουνηθείς», είπα.

«Δεν κουνιέμαι».

Έμεινε εντελώς ακίνητη καθώς της έκοβα ένα-ένα τα ράματα. Δούλεψα προσεχτικά και ήρεμα, σαν να την έκανα αυτή τη δουλειά κάθε μέρα. Στην πραγματικότητα ήταν η πρώτη φορά. Όταν τέλειωσα, καθάρισα το αυτί και έβαλα το αντισηπτικό.

«Είναι θαύμα», είπα.

«Σ' ευχαριστώ, μαμά. Θα μπορούσες να κλείσεις ένα ραντεβού μ' ένα χειρουργό να μου κάνει πλαστική σ' όλα αυτά τα σημάδια που έχω στα χέρια μου; Θα ήθελα να τα ξεφορτωθώ».

«Θα δούμε», είπα.

Ένοιωσα την παρουσία ενός άλλου ατόμου στο δωμάτιο. Γύρισα και είδα το Σιντ να προβάλλει στην πόρτα.

«Μαμά», είπε, «χρειάζομαι ένα γιατρό για το μάτι μου. Δεν μένει ανοιχτό. Μπορείς να μου κανονίσεις ένα ραντεβού;»

Τους κοίταξα. Ένοιωσα να χάνομαι μέσα στον κόσμο τους. Ήταν δυο αβοήθητες ψυχές που περίμεναν από μένα να τους φροντίσω. Η σκοτούρα μου διπλασιάστηκε. Ανάπνευσα βαθιά και μετά ξεφούσκωσα.

«Θα προσπαθήσω, Σιντ», είπα.

«Σ' ευχαριστώ. Πολύ ευγενικό από μέρους σου. Δεν μ' αρέσει καθόλου το μάτι μου. Το 'παθα σ' ένα καυγά. Οι άνθρωποι θέλουν να τσακώνονται μαζί μου. Δάσκαλοι. Αστυνομικοί. Teddys. Όλοι. Εγώ δεν θέλω, αλλά αυτοί επιμένουν».

«Είναι πολύ γλυκός, μαμά», είπε η Νάνσυ.

Επιστρέψανε στον καναπέ και αρχίσανε πάλι να χουζουρεύουνε.

Οταν έγινε 6 η ώρα, πήγα στην κουζίνα για να στρώσω τραπέζι για τους τέσσερις μας. Η Νάνσυ κι ο Σιντ θα έτρωγαν μπροστά στην τηλεόραση. Η Σούζη ήρθε από πίσω μου. Ήταν θυμωμένη.

«Πώς το ανέχεσαι αυτό!» ρώτησε. «Πώς μπορείς να τους παρακολουθείς; Να τη βλέπεις να πεθαίνει; Γιατί δεν κάνεις κάτι;»

Ήθελα να πω, «Σούζη, αν αφήσω τον εαυτό μου να εκδηλωθεί, το κεφάλι μου θα εκραγεί». Αλλά δεν ήθελα να της δείξω ότι ήμουν αναστατωμένη.

«Φεύγουν αύριο», είπα. «Άσε να περάσει το Σαββατοκύριακο».

Μου 'ριξε μια αυστηρή ματιά. «Δεν καταλαβαίνω πως το αντιμετωπίζεις έτσι. Είναι κόρη σου». Κι έφυγε φουριόζα.

Μετά το φαγητό οι τέσσερις μας, ερεθισμένοι από τις στάχτες των τσιγάρων που έπεφταν κάτω, τους παρατηρούσαμε να μισοκοιμούνται στον καναπέ.

Η Σούζη ήταν ακόμη θυμωμένη. Έριχνε ματιές στην αδελφή της γεμάτες περιέργεια και αηδία. Η Νάνσυ το 'πιασε.

«Αν με ξανακοιτάξεις μ' αυτό τον τρόπο άλλη μια φορά θα σου κάνω τη μούρη κώλο», της πέταξε άγρια, με παγερό βλέμα.

Η Σούζη πάγωσε. Απόλυτη σιγή. Δεν μπορούσα ν' αντέξω την ένταση και πήγα στην κουζίνα. Η Σούζη, μ' ακολούθησε με γουρλωμένα μάτια.

«Νομίζεις ότι θα το κάνει;» ψιθύρισε έντρομη.

«Δεν ξέρω», απάντησα. «Δεν ξέρω».

Η Σούζη ανέβηκε στο δωμάτιό της. Ήταν τόσο φοβισμένη που το πρωί γύρισε στο διαμέρισμά της, προτού έρθουν απ' το ξενοδοχείο η Νάνσυ κι ο Σιντ. Η Σούζη δεν είχε άλλη ευκαιρία να δει ή να μιλήσει στην αδελφή της. Η μικρή σκηνή που διαδραματίστηκε στο σαλόνι ήταν η τελευταία τους επικοινωνία.

Ο Φρανκ τους πήγε στο ξενοδοχείο εκείνο το βράδυ. Εγώ τους πήρα την Κυριακή το μεσημέρι κατά τη μία. Όπως κι ο Νταϊήβιντ την προηγούμενη μέρα, τους βρήκα γυμνούς στο κρεβάτι. Σηκώθηκαν, φόρεσαν τα βρώμικα ρούχα τους, πήραν τη μεθαδόνη τους, και ήταν έτοιμοι για να φύγουν.

«Δεν θα ετοιμάσετε τα πράγματά σας;» τους ρώτησα ανήσυχη μπας και είχαν αλλάξει τα σχέδιά τους και έμεναν περισσότερο.

«Α, σωστά», θυμήθηκε η Νάνσυ και έριξε ανάκατα τα λίγα πράγματά τους σε μια τσάντα. «Έτοιμοι, μαμά».

Πλήρωσα το λογαριασμό και φύγαμε για το σταθμό. Ο Φρανκ κι εγώ καθήσαμε μπροστά κι ο Νταϊήβιντ με τη Νάνσυ και το Σιντ πίσω. Η Νάνσυ δεν είπε τίποτα για την απουσία της Σούζη, αν και άρπαξε τα σοκολατένια μπισκότα που της έστειλε η αδελφή της.

«Σας ευχαριστώ πολύ για τη φιλοξενία σας», είπε ο Σιντ.

«Ευχαρίστησή μας», είπε ο Φρανκ.

Ταξιδεύαμε για λίγο σιωπηλοί. Εντελώς αναπάντεχα, η Νάνσυ είπε ήσυχα. «Πρόκειται να πεθάνω πολύ σύντομα. Πριν από τα είκοσι πρώτα γενέθλιά μου. Δεν θα φτάσω τα 21. Δεν θα γεράσω ποτέ. Δεν θέλω να είμαι γριά και άσχημη. Έτσι κι αλλιώς είμαι ήδη γριά. Είμαι 80 χρονών. Δεν μένει τίποτα πια. Έχω ζήσει κιόλας τη ζωή μου. Φεύγω, μέσα στη λάμψη της δόξας».

Μετά έμεινε ήσυχη.

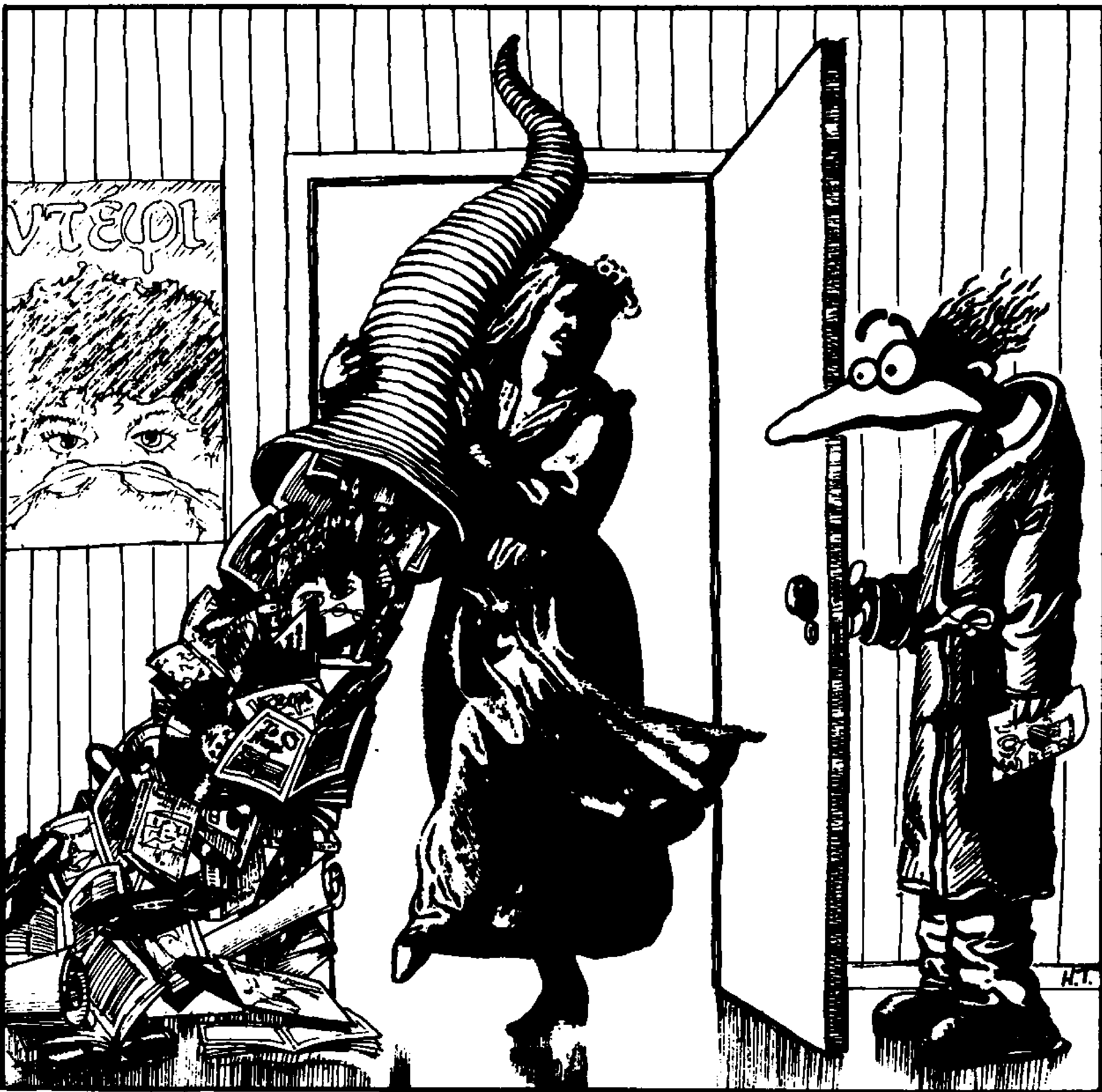
Οι λέξεις της έμειναν να αιωρούνται σαν βόμβα. Κανένας δεν ήθελε να τις αγγίξει. Δεν έκανε μια απειλητική δήλωση, απλά έκανε μια ξερή ανακοίνωση. Την πιστέψαμε όλοι. Ακόμα κι ο Σιντ.

Συνεχίζεται...

ΝΤέφι

Το περιοδικό για το τραγούδι

και δίσκους και συναυλίες και σινεμά και βιβλία και βίντεο
και τηλεόραση και χιλιάδες άλλα ελληνικά θέματα

ΠΟΙΟΣ ΣΤΗ ΧΑΡΗ ΣΟΥ! ΑΝ ΓΡΑΦΤΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ
ΘΑ ΣΟΥ ΄ΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟ ΠΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙΣ:

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΝΤΕΦΙ

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ

15%

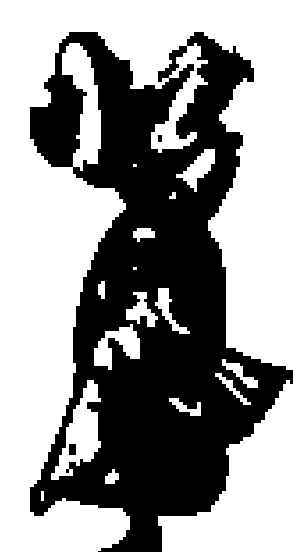
ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟΥΣ
ΔΙΣΚΟΥΣ &
ΚΑΣΣΕΤΕΣ

20%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΒΙΒΛΙΑ
ΝΤΕΦΙ

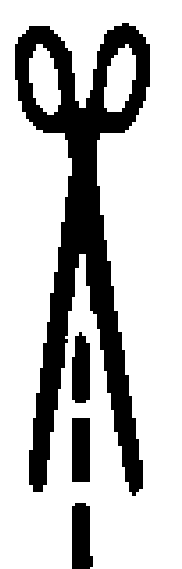
ΝΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 2.040 δρχ. (ΑΝΤΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ 2.400)
ΗΠΑ 36\$, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ 48\$ Αυστ. ΕΥΡΩΠΗ 14£ Αγγλίας.
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Π. ΔΗΜΑΚΗΣ • ΣΟΛΩΝΟΣ 85 • Τηλ. 3629569 • ΑΘΗΝΑ

ΟΝΟΜΑ .....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ .....
ΤΗΛ. .... T.K. ....

ΝΤέφι

ΣΟΛΩΝΟΣ 85 ΑΘΗΝΑ 106 79

Κρατήστε αυτή τη σελίδα για τα Δώρα σας.

★★★ **ΔΩΡΑ** ★★★
ΠΟΥ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ!

σε δίσκους και κασέτες

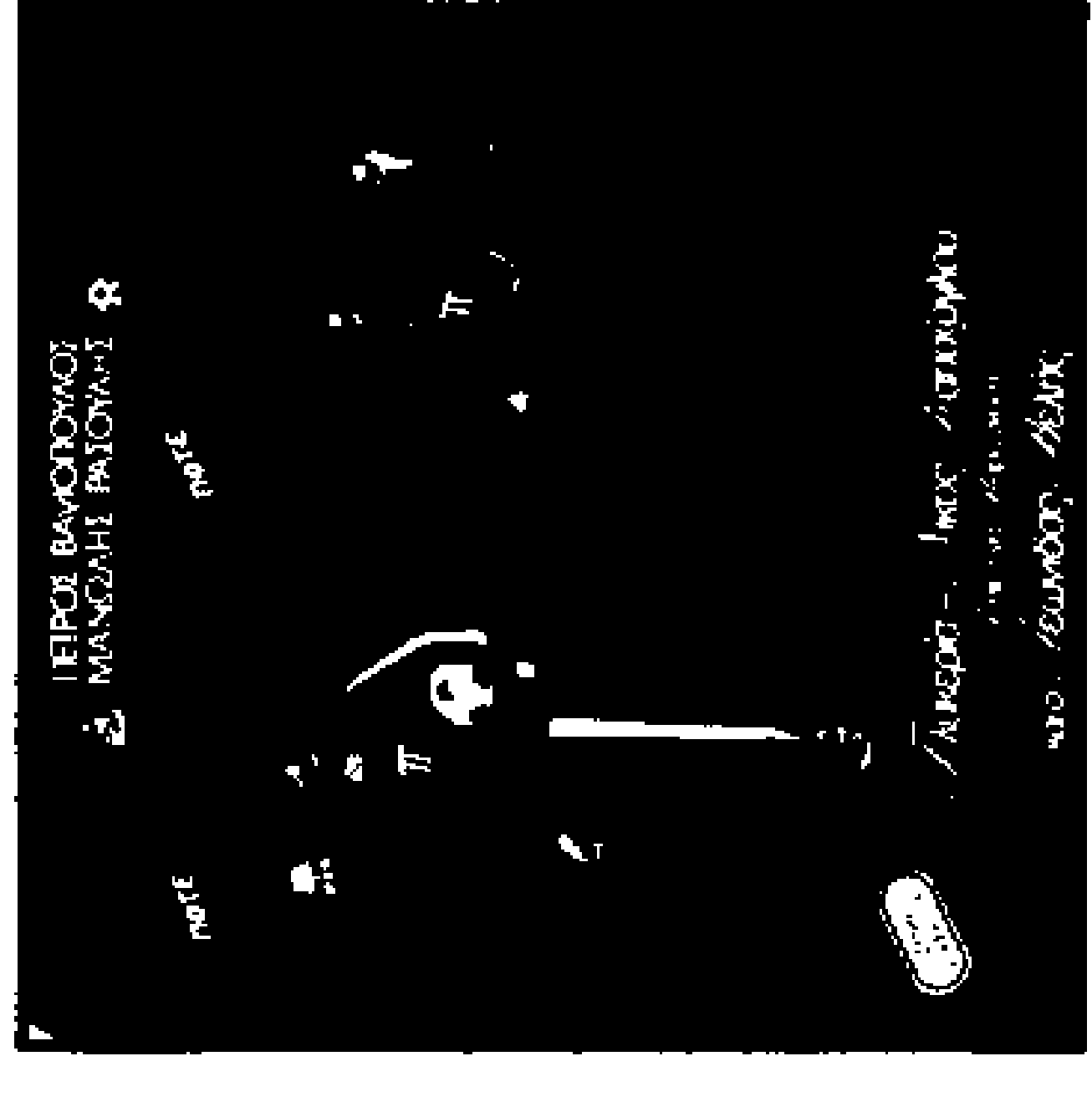
CBS

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

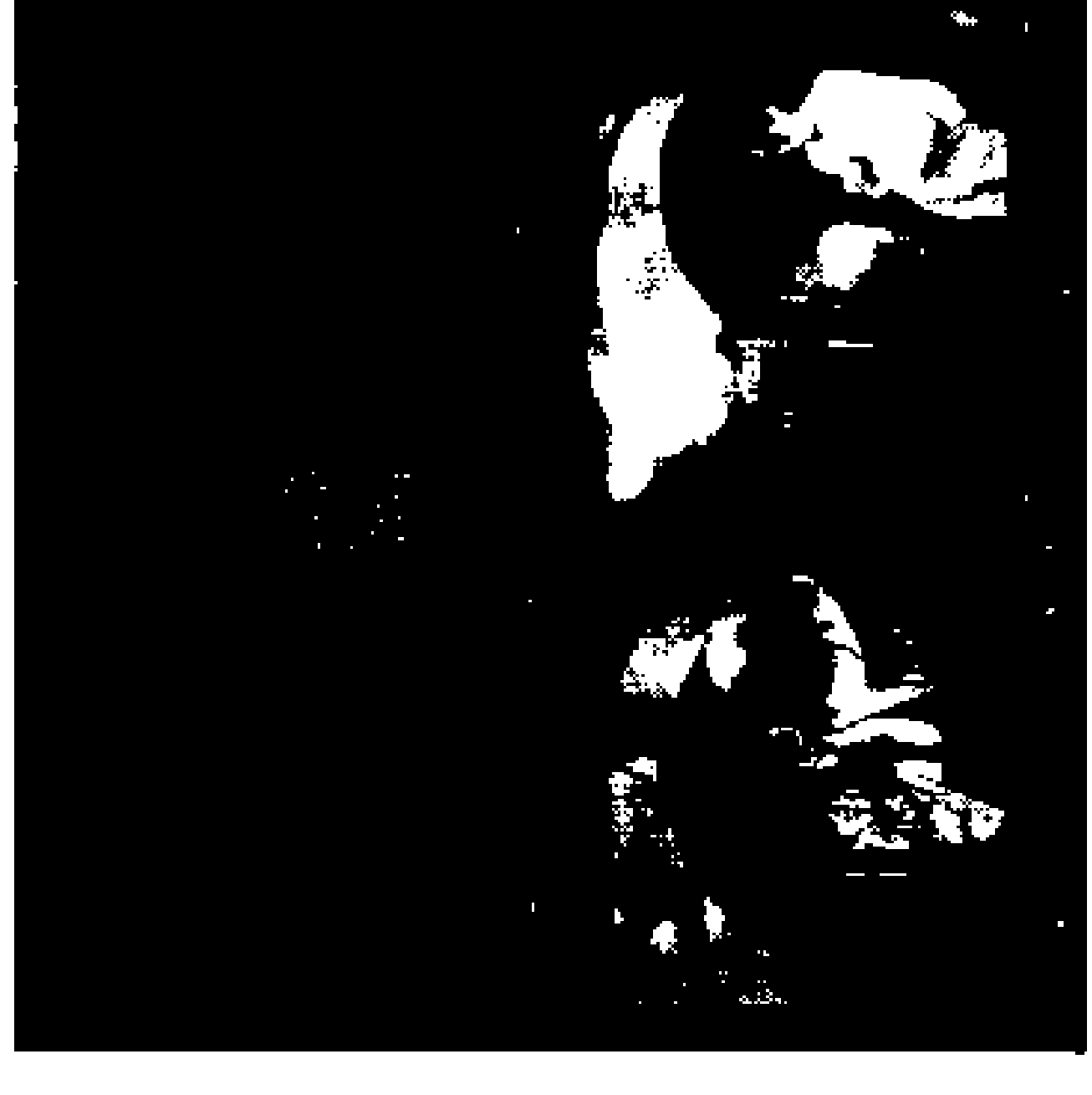
ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
 ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ 1959-1986

Συμμετέχουν: Μ. Φαραντούρη - Μ. Δημητριάδη
 Π. Πανδής - Α. Καγιαλόγλου - Γ. Θωμόπουλος - Θ. Μωραΐτης

2 ΔΙΠΛΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

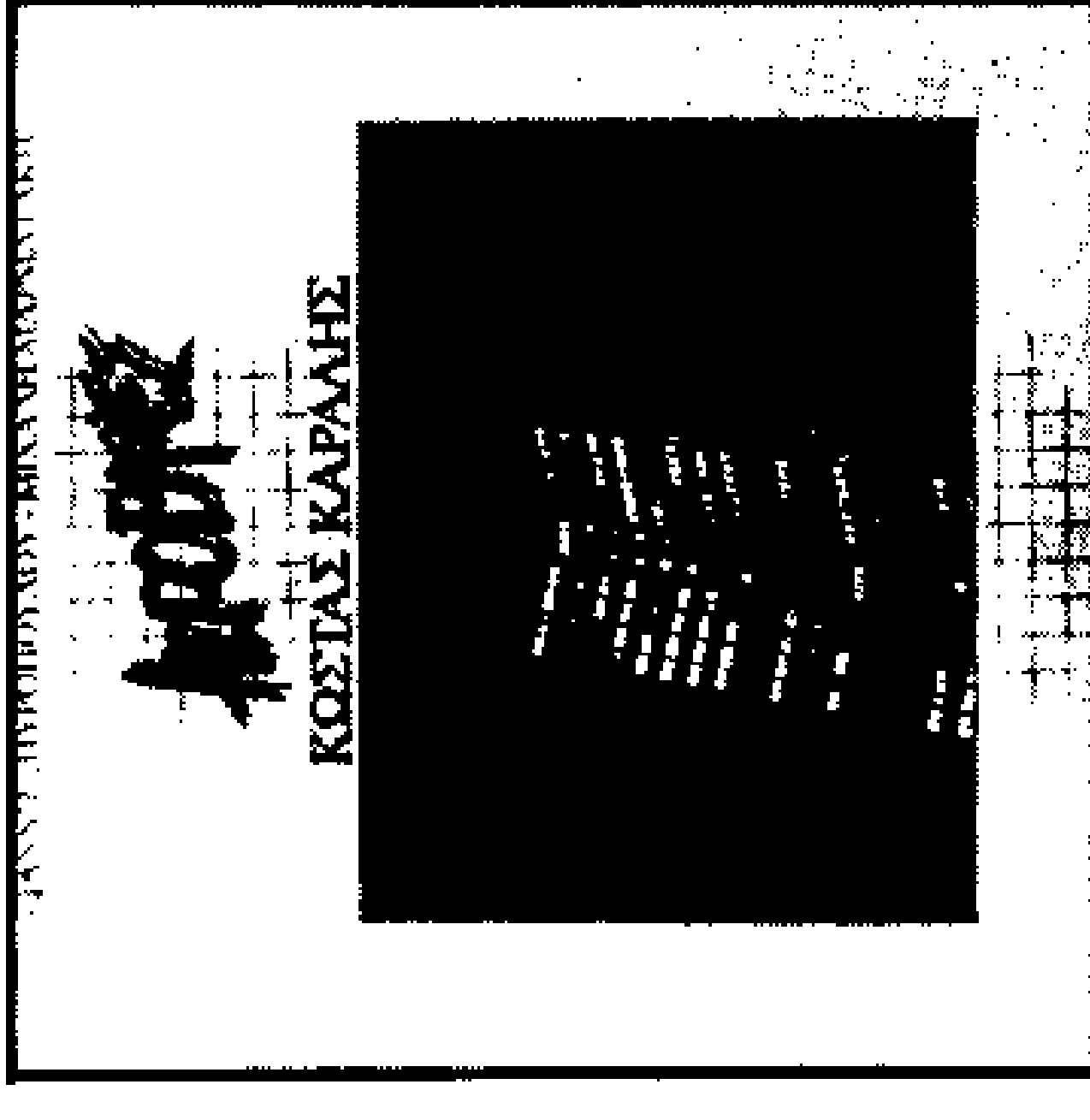
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΡΑΣΟΥΛΗ
ΠΟΤΕ ΒΟΥΔΑΣ - ΠΟΤΕ ΚΟΥΔΑΣ
Συμμετέχουν: Γλυκερία, Ν. Πατά-ζογλου, Χ. Μαραγκάκη, Α. Βελής

ΚΑΛΔΑΡΑΣ - ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ
Ζωντανή ηχογράφιση από τις 30 εμφανίσεις τους στο ΜΙΣΕΛ.

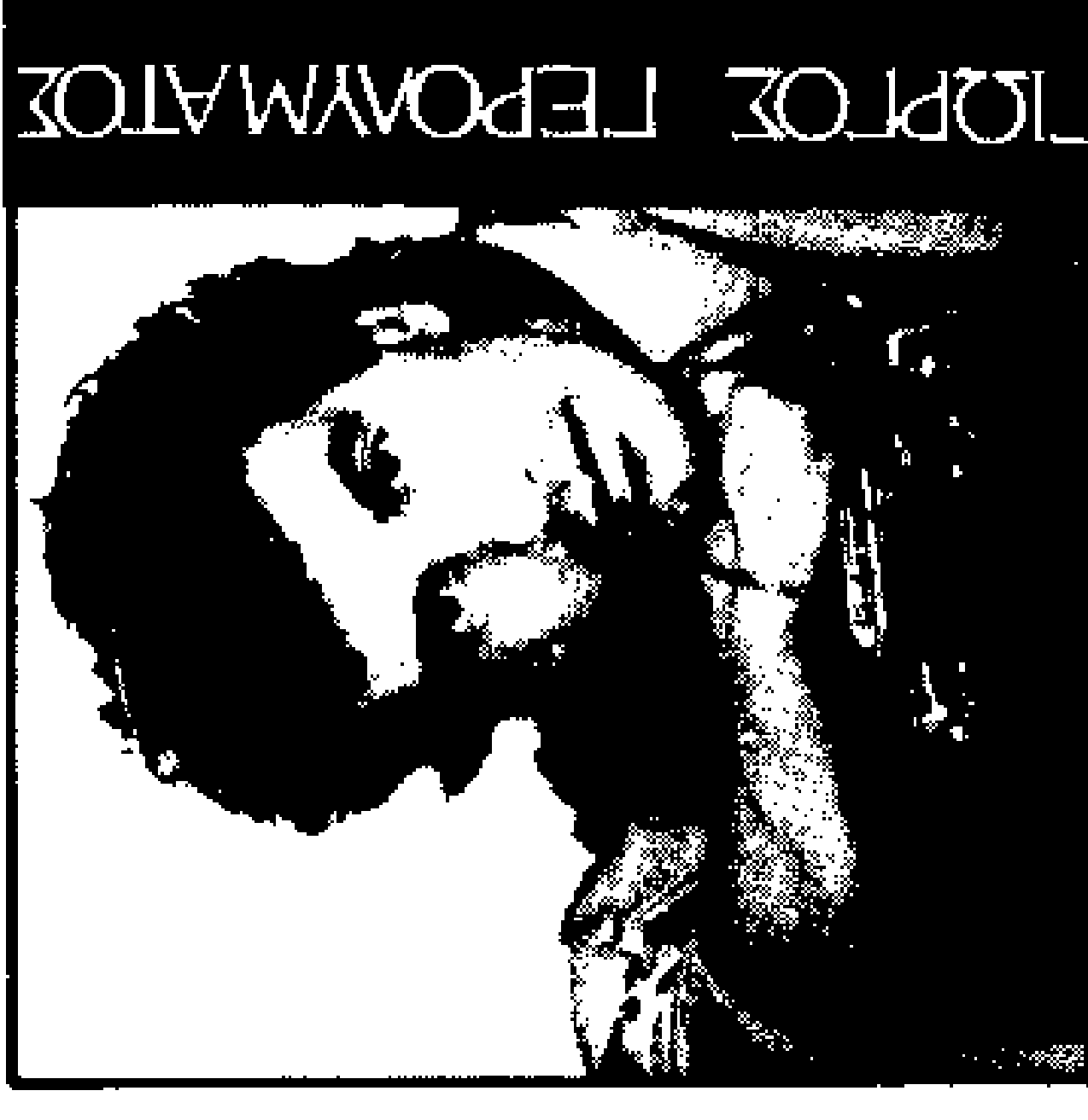
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΧΙ ΕΛΕΝΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΛΗΣ
ΑΚΡΟΒΑΣΙΕΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ
ΣΑ ΔΙΣΚΟΣ ΠΑΛΙΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΣ
Σ' ΑΓΑΠΩ

ΑΝΝΑ ΦΩΤΙΟΥ
ΜΠΛΕΤΗΚΑΝΕ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΑΚΗΣ ΜΠΟΥΛΑΣ
ΜΠΟΥΛΑΣ ΕΛΛΑΣ

ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ
ΠΕΡΝΑΩ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΟ

ΑΝΤΖΕΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΥΟ ΦΩΝΕΣ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ
ΣΕ ΝΟΣΤΑΛΓΩ

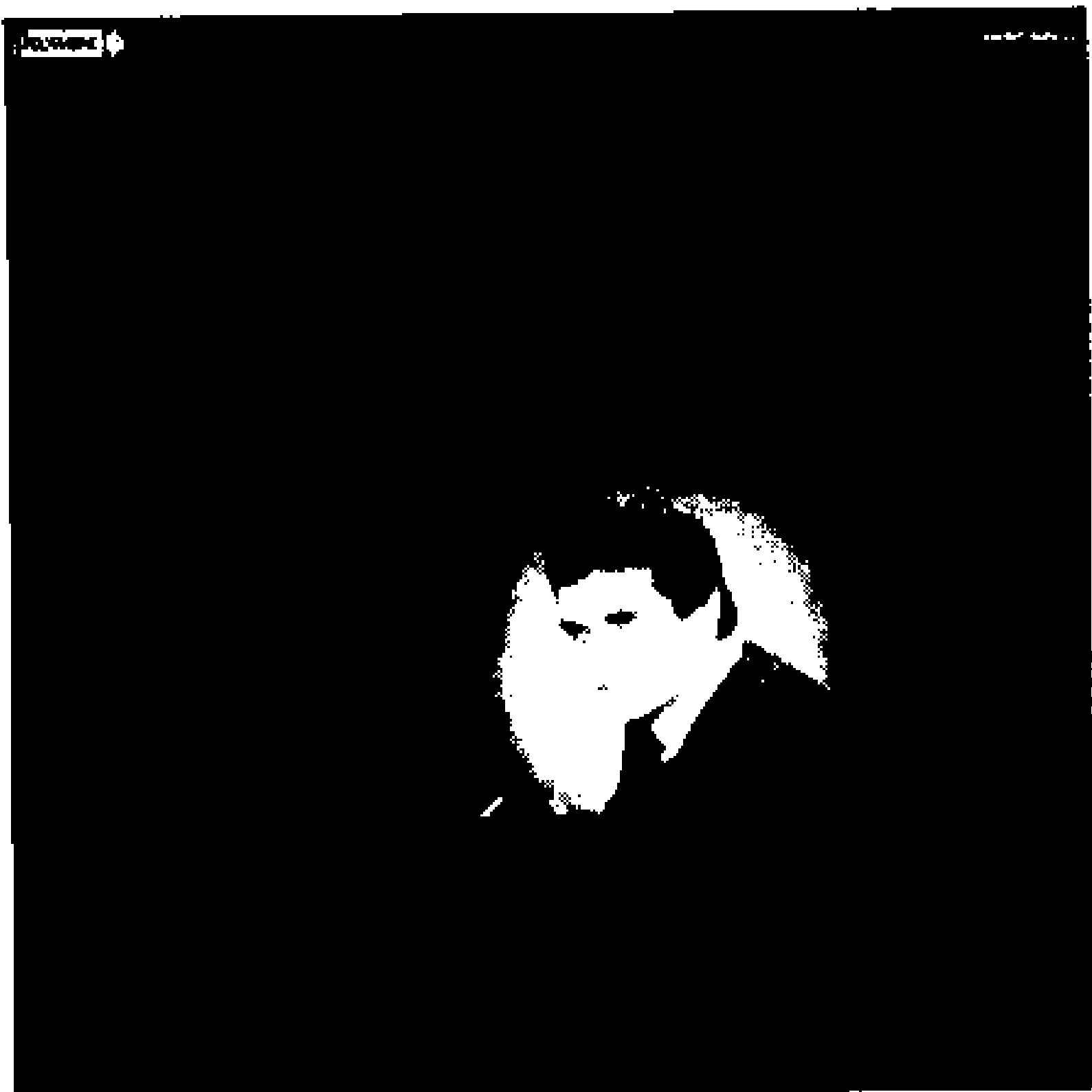
ΠΑΝΟΣ ΤΣΑΓΑΡΑΣ
ΗΜΟ SOCIALIS

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΑΡΑΣ
ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΡΕΛΛΑ

Οι Λαϊκές Επιτυχίες της

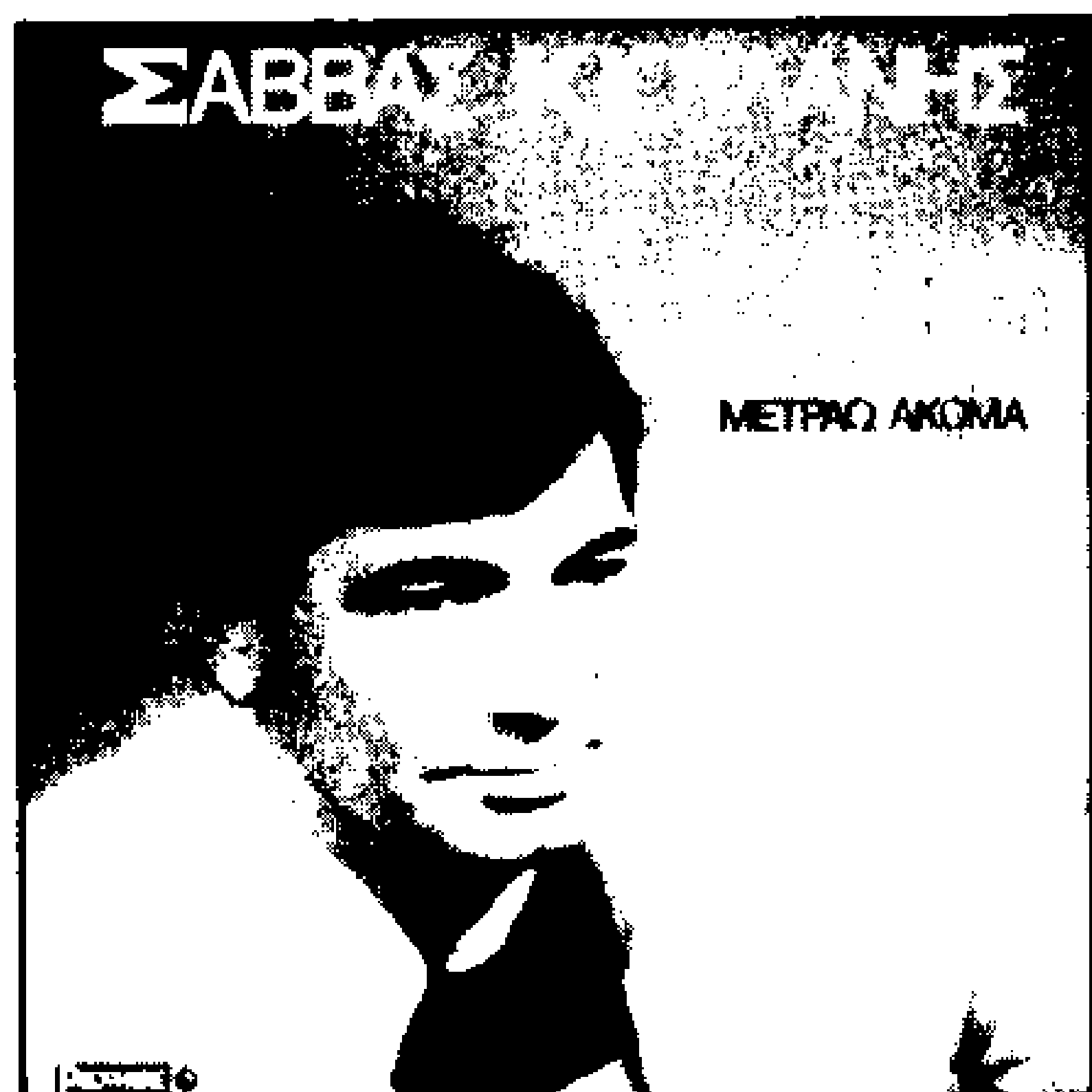
POLYPHONE

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

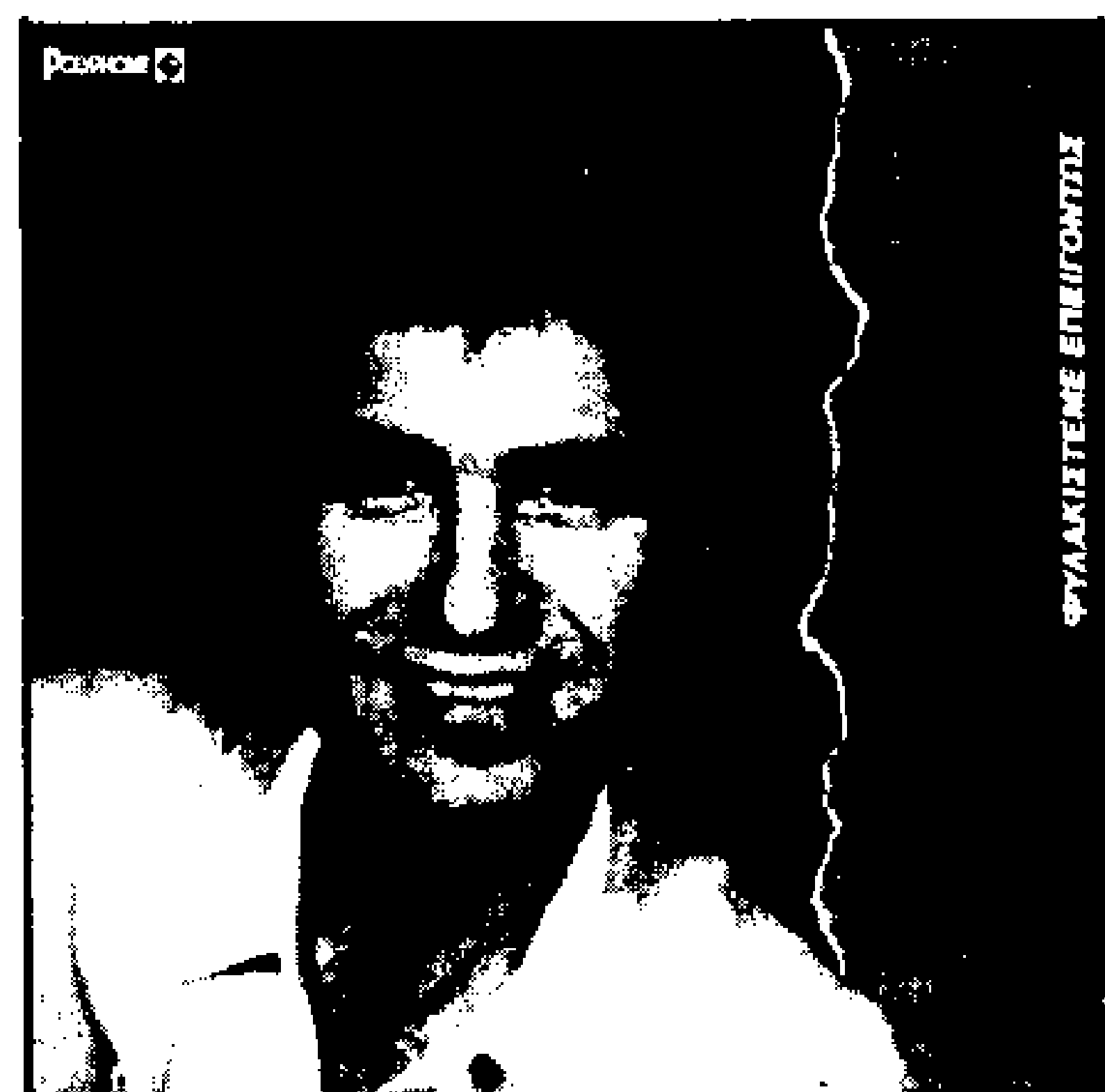
ΕΛΕΝΗ ΛΕΓΑΚΗ
ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ

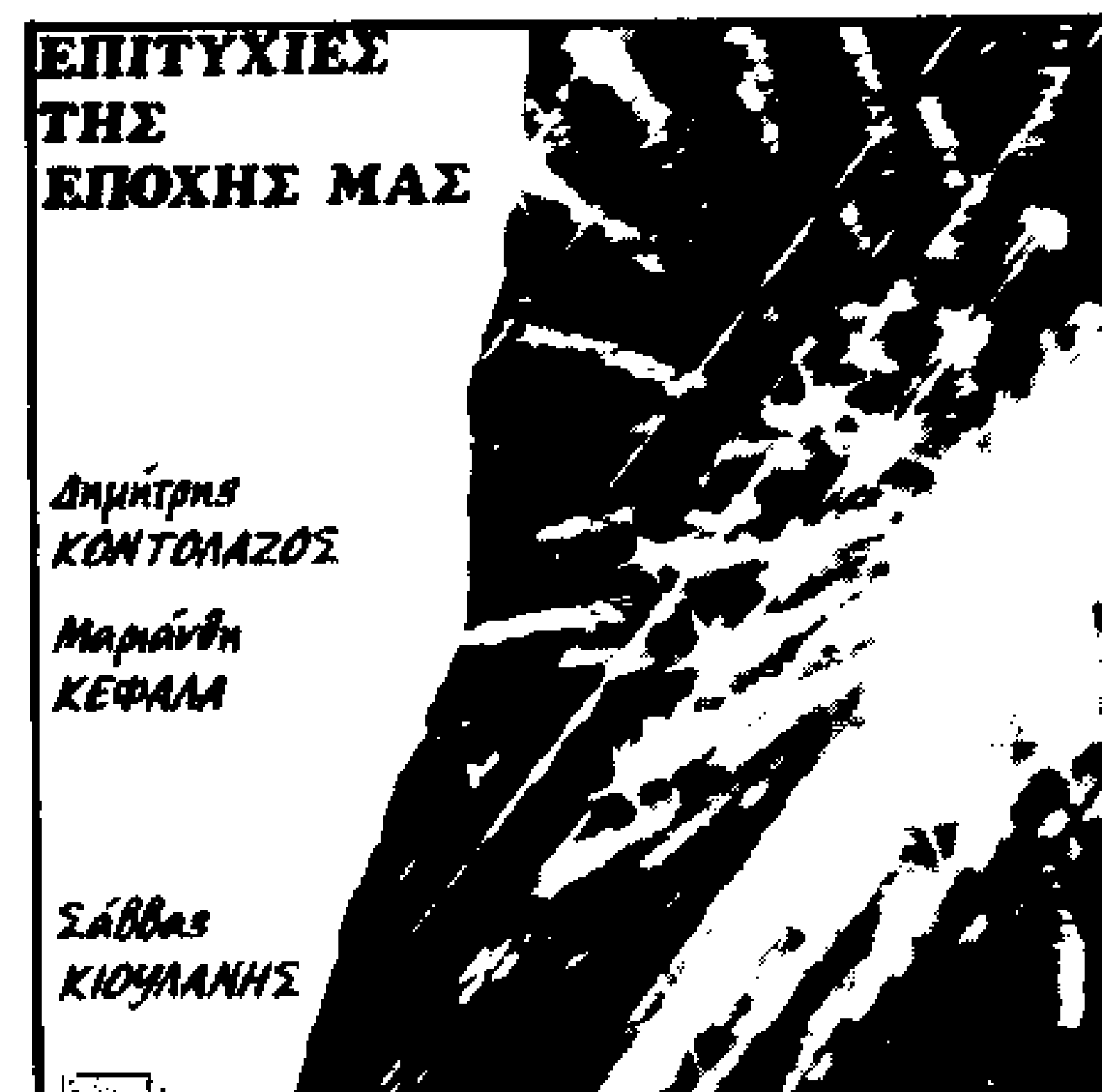
ΣΑΒΒΑΣ ΚΙΟΥΛΑΝΗΣ
ΕΓΩ ΜΕΤΡΩ ΑΚΟΜΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΛΛΙΑΣ
ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΕΙ ΑΓΑΠΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ
ΦΥΛΑΚΙΣΤΕ ΜΕ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ
ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΝΤΟΛΑΖΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΟΣ
ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΕΦΑΛΑ
ΣΑΒΒΑΣ ΚΙΟΥΛΑΝΗΣ

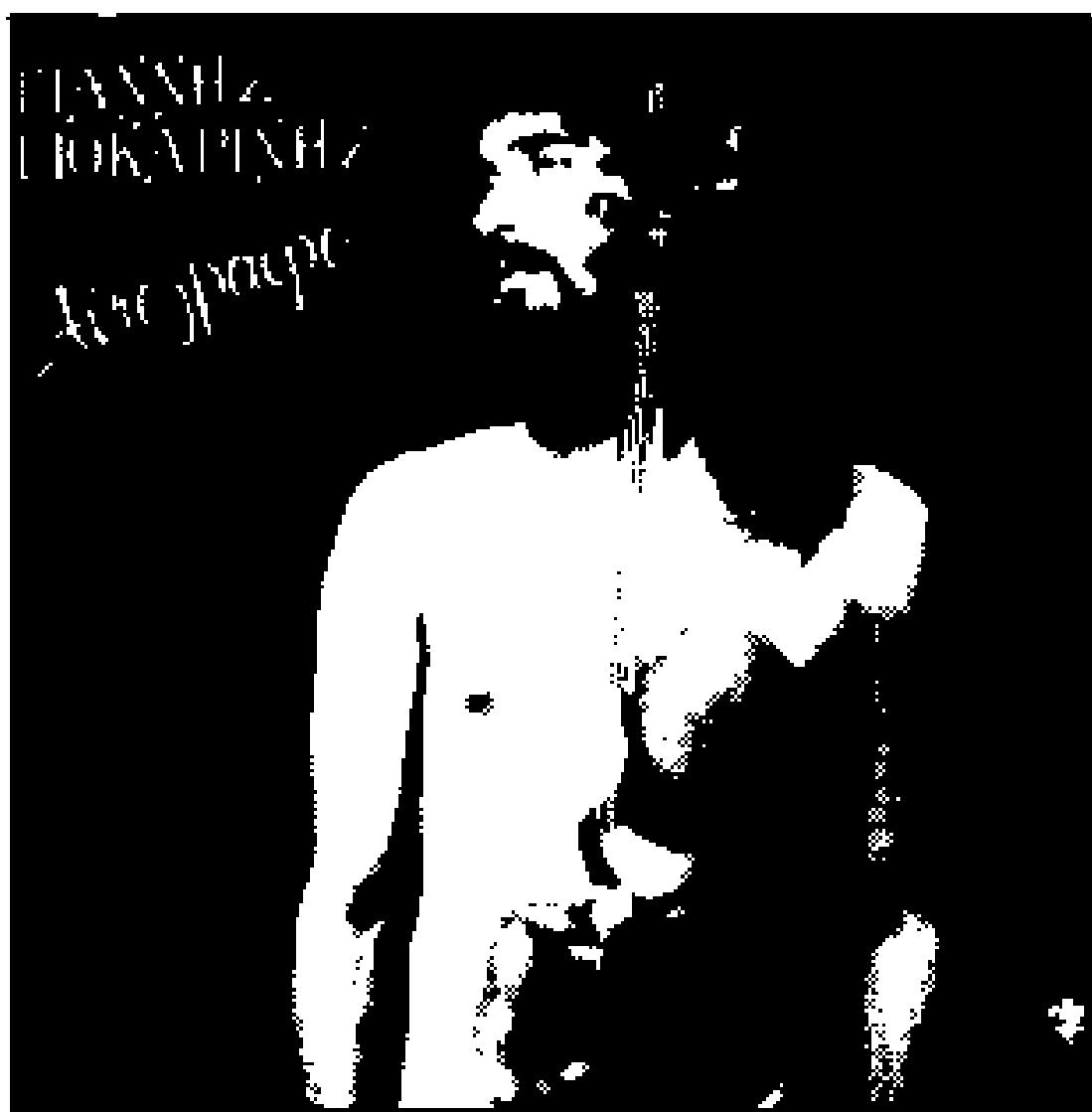
POLYPHONE

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

«Αυτόγραφο»

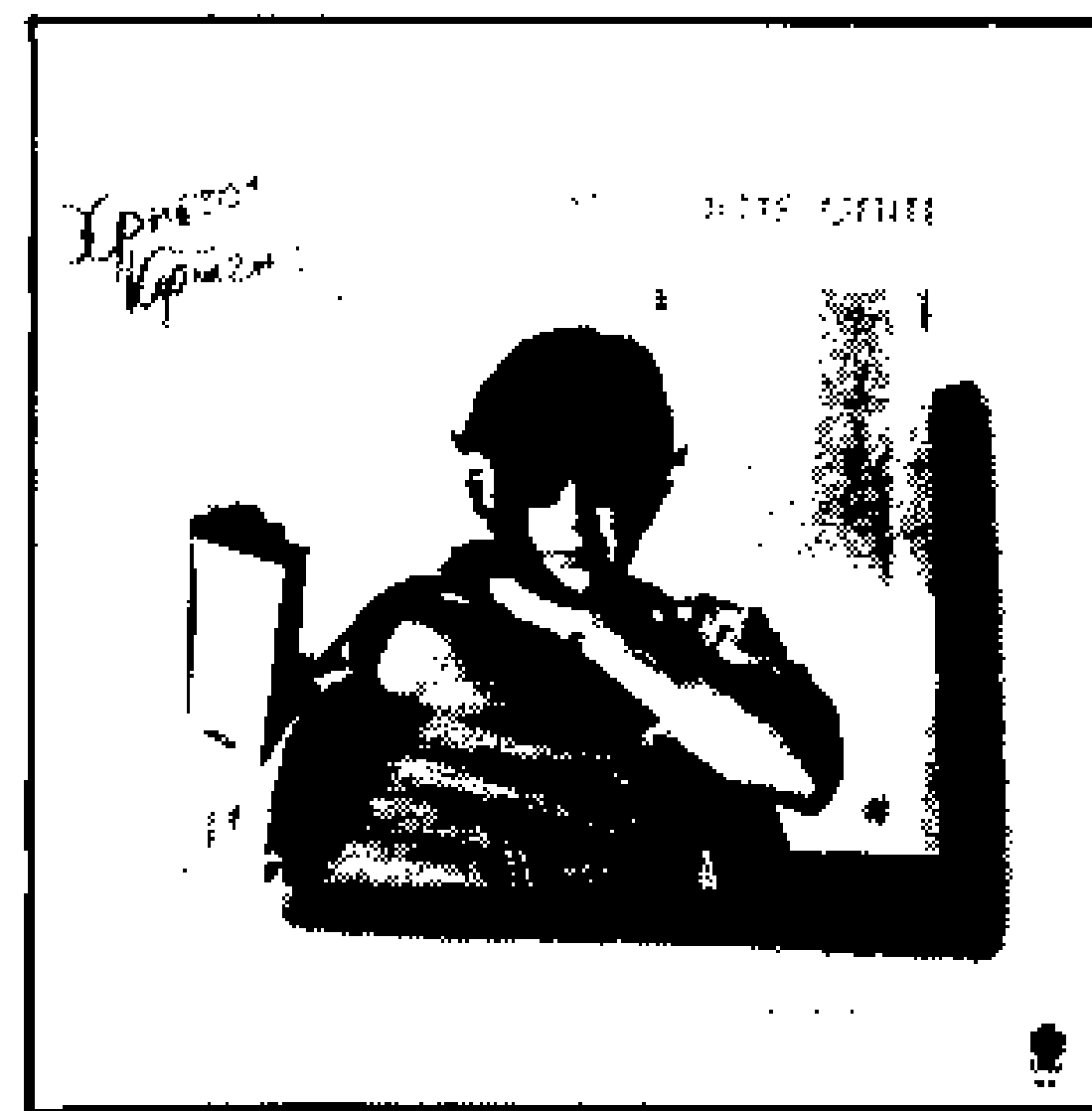
Λ. ΚΟΚΟΤΟΣ-Φ. ΛΑΔΗΣ

«Το ποτάμι»

Τραγ. Ε. Τσαγκάρη
Κ. Λεοντίδης & η Σ. Μπέλου

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

«Όταν καθόμαστε σπίτι»

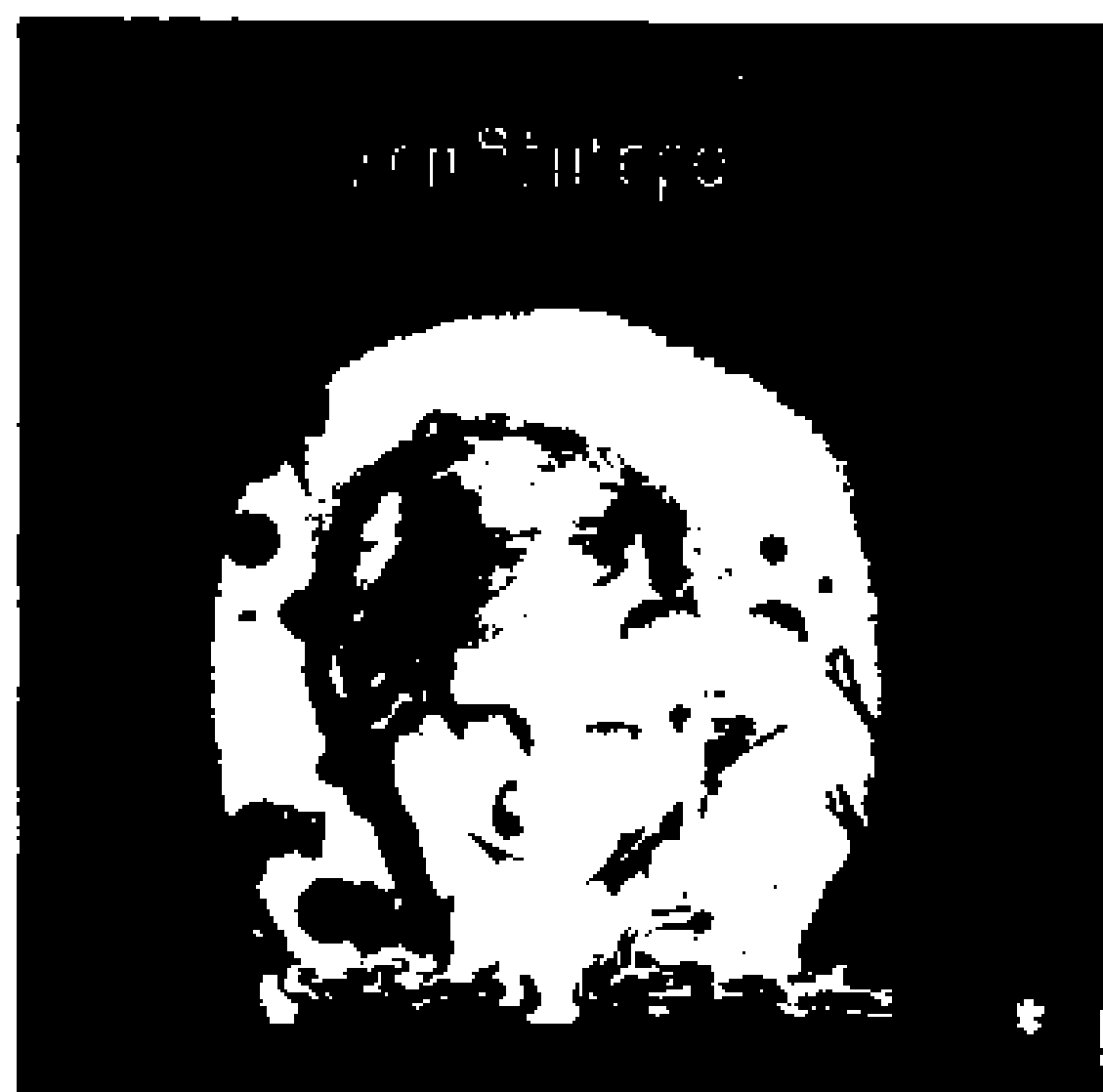
Συμμετέχουν: Γιώργος Μαργαρίτης
Σταύρος Λογαρίδης

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

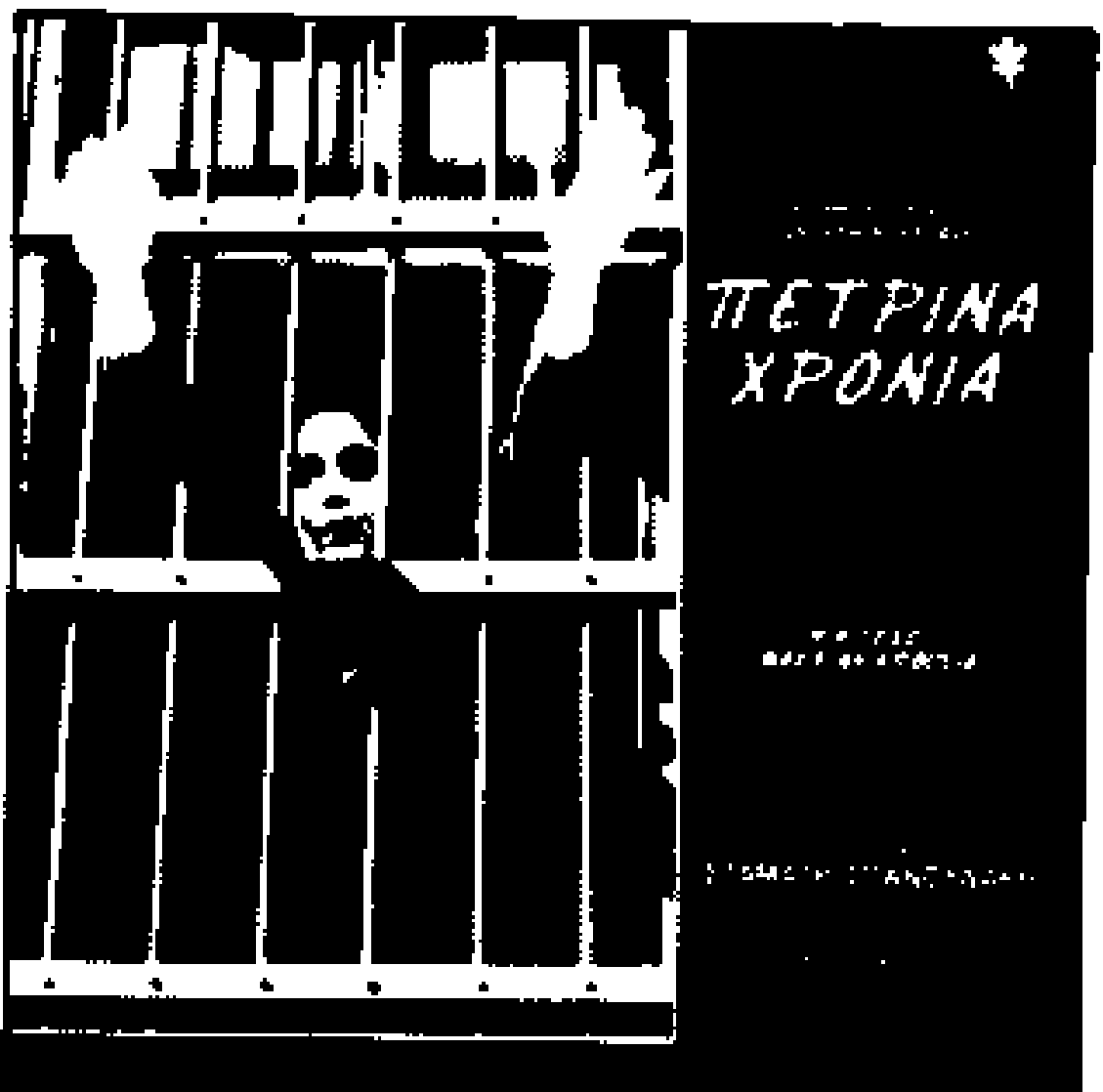

«Τι κούραση να ξεκουράζεσαι»

ΛΕΝΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

«Λεπιδόπτερα»

«Πέτρινα χρόνια»

**Θ. ΔΕΡΒΕΝΙΩΤΗΣ
Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ**

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
«Μια αγάπη όταν ξαναρχίζει»

Φιλική συμμετοχή: ΓΛΥΚΕΡΙΑ

«Σουξέ»

Η ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ

«Νύχτες μαγικές κι ονειρεμένες»

Συμμετέχει ο Ν. Παπάζογλου

**Σ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ**

«Στους ανήσυχους δρόμους»

**ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ**

«Κοντραμπάντο»

**ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**

Μουσική συνάντηση 2

Τραγ. Γ. Δημητράς
Π. Ξενάκη, Κλεοπάτρα
Α. Ζαφειρόπουλος

ΝΙΚΟΣ ΜΑΜΑΓΚΑΚΗΣ

«Λούφα & Παραλλαγή»

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

«Μέσω νεφών»

ΙΣΙΔΩΡΑ ΣΙΔΕΡΗ

«Ερωτικές κόντρες»

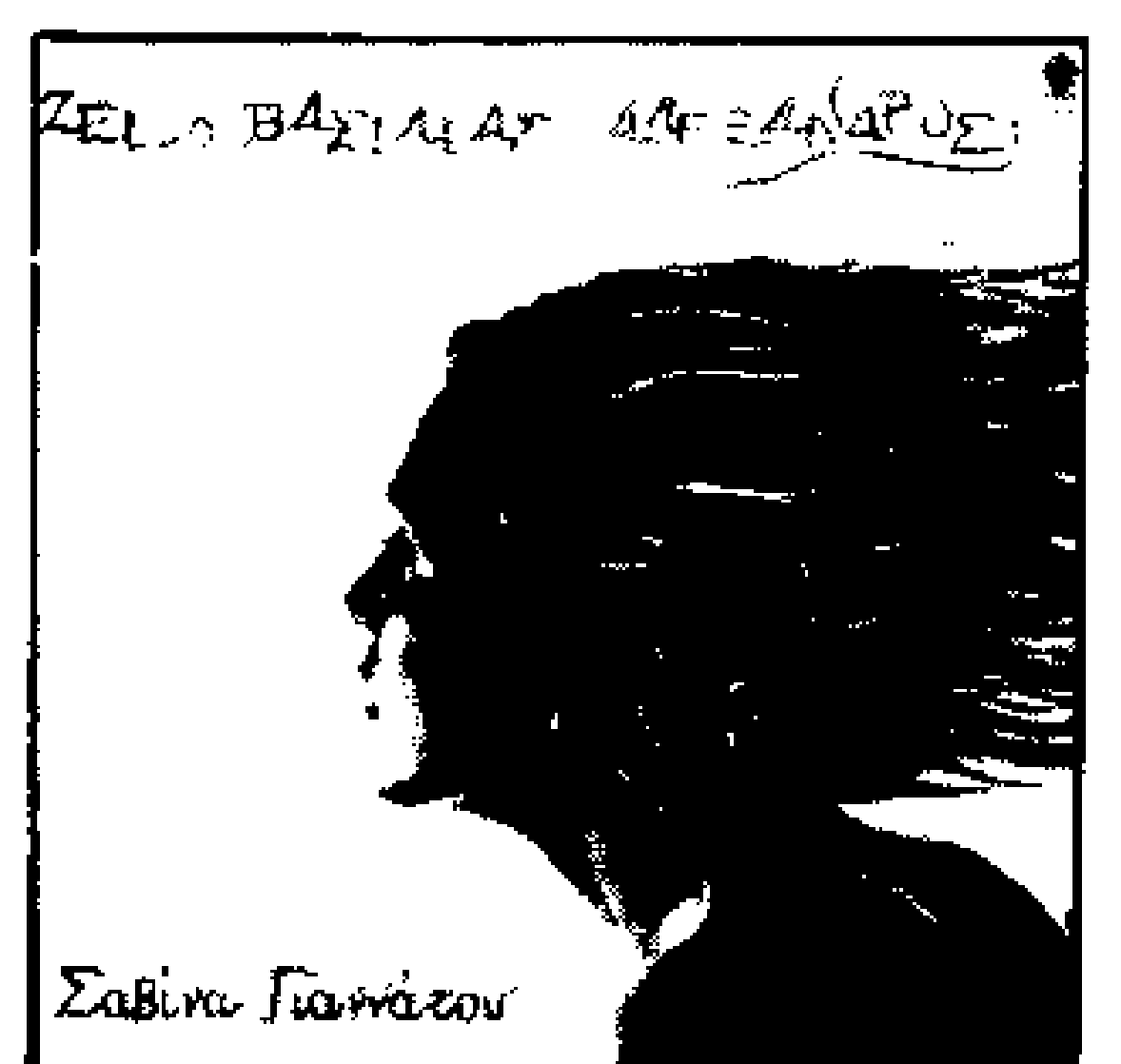
Γ. ΜΟΥΦΛΟΥΖΕΛΗΣ

«Εγώ είμ' εδώ»

Τραγ. Θ. Παπαδόπουλος
Συμμετέχει η Ε. Αρβανιτάκη

ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ

«Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος»

Σταμάτσος Κόκορας Τα Παιδιά απ' τη Πατρίδα

ΑΧΑΡΝΩΝ 77

ΠΟΥΛΗ ΤΣΙΡΟΥ
ΜΑΡΙΟΣ & ΣΤΑΥΡΟΣ
ΠΑΣΤΙΔΗΣ ΣΑΧΑΡΑΣ

882016

ΠΟΤΟ: 900
ΜΕΝΟΥ: 1800

Η ΑΙΓΟΥΣΑ
διετίθεται
via ΧΟΡΟΥΣ και
ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ